

முண்டக உபநிஷதம்

விளக்கம்: ஸ்ரீ. வேதானந்த

நூலைப் பற்றி:

பெயர் : **முண்டக உபநிஷதம்**

மொழி : தமிழ்

j k p; t s f f k; : ஸ்ரீ.ஸ்ரீ. வேதானந்த

பக்கங்கள் : **74 A4 size**

விலை : சிரத்தையுடன் படித்தல்

பதிப்புரிமை : இதனை நீங்கள் இலவசமாக

பயன்படுத்தலாம் என்றாலும் பயன்படுத்தும்போது இந்த ஆசிரியர் மற்றும் வலைதளம் பற்றி அவசியம் குறிப்பிடவேண்டும்

முண்டக உபநிஷதம் by [Sri Sri Vedananda](#) is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](#).

<http://sknathan12.wix.com/vedaspark>

www.vedaspark.weebly.com mail id: sknathan12@gmail.com

முண்டக உபநிஷதம் by <a xmlns:cc="http://creativecommons.org/ns#" href="http://vedaspark.weebly.com" property="cc:attributionName" rel="cc:attributionURL">Sri Sri Vedananda is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.

முண்டக உபநிஷதம்

இந்த உபநிஷதம் அதர்வ வேதத்தில் வருவது. இந்த உபநிஷதத்திற்குள் போவதற்கு முன் ஒரு சிறு அறிமுகம் அவசியமாகிறது. இந்த அதர்வ வேதத்தினை தந்தவர் அதர்வ மகரிஷி. இவர் பிரம்மணின் முதல் மகன். அதர்வர் தான் அக்னியை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் என்று ரிக் வேதம் புகழ்கிறது. அதர்வ வேதம் மற்ற மூன்று வேதங்களைப் போல் அவ்வளவு பிரசித்தமாக இல்லை. இதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் இது மக்கள் வாழ்வியல் வேதம் என்று சொல்லத்தக்க அளவில் நம் நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல்வேறு உலகியல் பலன்களைத் தரும் மந்திரங்கள் மற்றும் பிரயோகங்களைக் கொண்டது.

இறைஞானம் ஒன்றே அடிப்படையானது என்பதால் மற்ற வேதங்களைப் போல் இது பயிலப்படவில்லை போலும். மேலும் எதிரிகளுக்கு இவை கிடைக்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்திலும் இவை மறைக்கப்பட்டிருக்கலாம், 11 சாகைகளாக வேத வியாசரால் பகுக்கப்பட்ட இந்த அதர்வண வேதத்தில் இன்று கிடைத்திருப்பது 'சௌனக சாகை' என்ற ஒரு சாகை மட்டுமே. இந்த உபநிஷதம் துறவிகளுக்கானது என்று சொல்வார்கள். ஆனால், இந்து மதம் துறவு வாழ்க்கையை முன் நிறுத்தவில்லை. பௌத்த, சமண மதங்களின் தாக்கத்தால்தான் இந்து மதத்தில் துறவு முக்கியத்துவம் பெற்றது. இந்த உபநிஷதம் எந்த ஒரு இடத்திலும் துறவை வலியுறுத்தவில்லை என்பதை நீங்கள் பார்க்கப்போகிறீர்கள்.

நம் வேத கால ரிஷிகள் பெரும்பாலானவர்கள் இல்லறத்தாரே. மேலும் அவர்கள் தலையை மழித்துக் கொள்ளவும் இல்லை. அவர்கள் ஜடாதாரிகளாகவும் இருந்தனர். எனவே, துறவுக்கான உபநிஷதம் என்பதால்தால்தான் இது முண்டக உபநிஷதம் - முண்டகம் என்றால் மழிக்கப்பட்ட தலை என்று பொருள் - என்று பெயர் பெற்றது என்பதை ஏற்க முடியவில்லை.

ஆனால் இந்த உபநிஷதம் படிப்பதற்கு முன் 'சிரோ விரதம்' என்ற விரதத்தை செய்திருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலையில் அக்னியைத் தாங்கியவாறு செய்யப்படும் அந்த விரதத்தின் காரணமாக இந்த உபநிஷதம் 'முண்டக உபநிஷதம்' என்ற பெயரை பெற்றிருக்கலாம். உபநிஷதத்தின் பெயர் காரணம் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அல்ல.

மற்ற உபநிஷத்துக்களைப் போலவே இதுவும் அறுதி உண்மையை கண்டறிய வழிகாட்டுகிறது.

சாந்தி மந்திரம்

சாந்தி மந்திரம் என்பது பிரார்த்தனை. ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் ஒரு பிரார்த்தனை மந்திரம் உண்டு. அந்த வேதத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் எல்லா உபநிஷதங்களுக்கும் அந்த பிரார்த்தனையே சொல்லப்படும். அந்த வகையில் அதர்வண வேதத்தின் பிரார்த்தனை மந்திரம் இந்த உபநிஷதத்திற்கு சொல்லப்படுகிறது.

ओम् भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।
भद्रं पश्येमाशभिर्यजत्राः ॥
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः ।
व्यशेम देवहितं यदायुः ॥
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।
स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ॥
स्वस्तिनस्ताक्षर्यो अरिष्टनेमिः ।
स्वस्तिर्नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

இரண்டு பிரார்த்தனைகள் இருக்கின்றன.

ஓம் பத்ரம் கர்ணேபி ஸ்ருணயாம தேவா: பத்ரம் பச்யேமாக்ஷ பிர் யஜத்ரா| ஸ்திராரங்கைஸ் துஷ்ட்டுவாக்ம்ஸஸ்தனூபி: வ்யசேம தேவஹிதம் யதாயு --(1)

ஸ்வஸ்தி ந: இந்த்ரோ வருத்த ச்ரவா: ஸ்வஸ்தி ந பூஷா விச்வ வேதா ஸ்வஸ்தி நஸ்தார்க்ஷ யோ அரிஷ்ட்டநேமி: ஸ்வஸ்தி நோ பிருகஸ்பதிர் ததாது --(2)

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

பதவுரை: (1)ஓம் என்ற மங்கல ஒலியுடன் பிரார்த்தனை துவங்குகிறது.

பத்ரம்-உயர்ந்த விஷயங்களை: கர்ண - காதுகள்: அபி-மேலும்: ஸ்ருணயாம - கேட்கட்டும்: பத்ரம்- உயர்ந்த விஷயங்களை: பச்யேம - காணட்டும்: அக்ஷ அபி -கண்கள் மேலும்: யஜத்ரா- பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களே: ஸ்திரா -உறுதியான: அங்கை-அங்கங்கள்: ஸ்துஷ்ட்வகம் ஸஸ்தனூபி -வணங்குவதற்கு: தே வஹிதம் - தேவர்களால் அளிக்கப்பட்ட: யதாயு -முழு ஆயுளும்: வ்யசேம - வாழ்வோமாக.

கருத்துத் தொகுப்பு:

தேவர்களே, உயர்ந்த விஷயங்களை (எம்) காதுகள் கேட்கட்டும். பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களே, கண்கள் உயர்ந்த விஷயங்களைக் காணட்டும். (உயர்ந்த அல்லது நல்ல விஷயங்கள் என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அபி என்ற பதம் வருவதால், புலன்களுக்கு மீறிய விஷயங்கள் என்றும் கொள்வதற்கு இடமுண்டு). உங்களை வணங்குவதற்கு, உறுதியான அங்கங்களுடன், ஊக்கத்துடன் நாங்கள் இருப்போமாக. இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட முழு ஆயுளையும் நாம் வாழ்வோமாக.

பதவுரை:(2) ஸ்வஸ்தி - வாழ்த்தட்டும்: ந: - நம்மை: இந்த்ரோ - இந்திரன்: வ்ருத்த சிரவா -வளர்ந்த புகழை: பூஷா - ஒளிர்வன்: விச்வ வேதா - அனைத்தும் அறிந்தவன்: தார்க்ஷ யோ - கருடன்: அரிஷ்ட்டநேமி - தடையற்று செல்பவன்: பிருகஸ்பதி - பிரகஸ்பதி: ததாது - அப்படியே.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ஸ்வஸ்தி என்பது மங்கல ஆசி. வளர்ந்த புகழை (உடைய) இந்திரன் நம்மை வாழ்த்தட்டும். ஒளிர்வன் மற்றும் அனைத்தும் அறிந்தவனான சூரியன் நம்மை வாழ்த்தட்டும், தடையற்று பயணம் செய்பவனான கருடன் நம்மை வாழ்த்தட்டும். குருவான பிரகஸ்பதியும் நம்மை அவ்வாறே வாழ்த்தட்டும்.

ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி.

(நம்) வாக்கு, மனம் மற்றும் உடலளவில் அமைதி நிலவட்டும்.

மும்முறை சாந்தி என்று சொல்வதற்கு நாம் இந்த பொருளையே தருகிறோம் என்றாலும் பொதுவாக வேறு ஒரு பொருளும் தரப்படுகிறது. மூவகை தடைகள் அகன்று சாந்தி நிலவ பிரார்த்திப்பது இது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 'தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா' என்று வாழ்ந்த நம் முன்னோர்கள் 'பிற உயிர்களால் வரும் தடைகள்' என்று யோசித்திருப்பார்களா என்பது சிந்தனைக்குரியதே.

மேலும் 'மூவுலகிலும் அமைதி நிலவட்டும்' என்று பிரார்த்திப்பதாகவும் நினைக்கலாம்.

முண்டக உபநிஷத் மூன்று முண்டகங்களாக (பகுதிகள்) பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு முண்டகமும் இரண்டு கண்டங்களைக் (அத்தியாயங்கள்); கொண்டு (மொத்தம் ஆறு அத்தியாயங்கள்) விளங்குகிறது.

முதல் முண்டகம் முதல் கண்டம்.

ॐ ब्रह्मा देवानां प्रथमः संबभूव विश्वस्य कर्ता बुवनस्य गोप्ता ।
स ब्रह्मविद्यां सर्वविद्याप्रतिष्ठामथर्वाय ज्येष्ठपुत्राय प्राह ॥१॥

ஓம் பிரஹ்மா தேவானாம் பிரதம: ஸம்பபூவ
விச்வஸ்ய கர்த்தா புவனஸ்ய கோப்தா
ஸ பிரம்ம வித்யாம் ஸர்வ வித்யா ப்ரதிஷ்ட்டாம்
அதர்வ ஜ்யேஷ்ட புத்ராய ப்ராஹ. --1.1.1.

பதவுரை:

பிரம்மா - பிரம்ம தேவர்: தேவானாம் - தேவர்களில்: பிரதம:-
முதலில்: ஸம்பபூவ -தோன்றியவர்: விச்வஸ்ய - பிரபஞ்சத்தை: கர்த்தா
-உருவாக்கியவர்: புவனஸ்ய - உலகத்தை: கோப்தா- காப்பவர்: ஸ -
அவர்: பிரம்ம வித்யாம் -இறை அறிவு: ஸர்வ வித்யா - எல்லா வகை
அறிவு: ப்ரதிஷ்ட்டாம்-நிலைநிறுத்தியவர்: அதர்வ - அதர்வர்: ஜ்யேஷ்ட
புத்ராய -முதல் மகனான: ப்ராஹ - உபதேசித்தார்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

பிரம்ம தேவர், தேவர்களில் முதலில் தோன்றியவர்.
பிரபஞ்சத்தினை உருவாக்கியவர், உலகத்தைக் காப்பவர். அவர் பிரம்ம
வித்தை எனும் இறை அறிவை - எல்லா அறிவுக்கும் ஆதாரமானதை -
(தன்) முத்த மகனான அதர்வருக்கு உபதேசித்தார்.

'பிரதம' என்ற பதம் முதல், முதன்மை என்று பொருள் தரும். பிரம்ம
தேவர் தேவர்களில் முதலில் தோன்றியவர் என்பதைப் போலவே
பிரம்ம தேவர், தேவர்களில் முதன்மையானவர் என்றும் பொருள்
கொள்ளலாம்.

பிரம்ம தேவர் படைப்புக்கடவுள் என்பதால் உலகை
உருவாக்கியவர். ஆனால் இந்த மந்திரம் அவரை உலகைக் காப்பவர்
என்றும் சொல்கிறது. பிரம்ம தேவர் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதையும்
படைத்ததோடு பல வேதங்கள், வழிமுறைகள் போன்றவற்றையும்

உயிரிணங்களின் நன்மைக்காகப் படைத்தார். இதனாலேயே அவர் 'உலகைக் காப்பவர்' எனப்படுகிறார்.

अथर्वणे यां प्रवदेत ब्रह्माऽथर्वा तां पुरोवाचाङ्गिरे ब्रह्मविद्याम् ।
स भारद्वाजाय सत्यवहाय प्राह भारद्वाजोऽङ्गिरसे परावराम् ॥२॥

அதர்வணையாம் ப்ரவதேத ப்ரஹ்மா-

அதர்வாதாம் புரோவாசங்கிரே பிரஹ்ம வித்யாம்

ஸ பரத்வாஜாய ஸத்யவஹாய ப்ராஹ

பாரத்வாஜோஃங்கிரஸே பராவராம்.

-1.1.2

பதவுரை:

அதர்வணையாம் - அதர்வருக்கு: ப்ரஹ்மா- பிரம்மதேவர்: ;ப்ரவதேத - சொல்லிய: அதர்வா தாம் - அதர்வர்: புரோவாச - முன்னர் சொல்லப்பட்டதை : அங்கிரே - வளர்த்த: பிரம்ம வித்யாம் - இறைஅறிவை: ஸ - அவர் : பரத்வாஜாய - பரத்வாஜர் என்கிற: சத்யவஹாய - உண்மை பேசுபவருக்கு: ப்ராஹ - உபதேசித்தார்: பாரத்வாஜோ - பரத்வாஜர்: அங்கிரஸே - அங்கிரஸுக்கு: பராவராம் - குரு சிஷ்ய முறையில்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ப்ரம்ம தேவர் அதர்வருக்கு உபதேசித்த இறை அறிவை - முன்னர் சொல்லப்பட்டதை - அதர்வர் வளர்த்து பரத்வாஜர் என்கிற 'உண்மை பேசுபவனுக்கு' உபதேசித்தார். பரத்வாஜர் அங்கிரஸுக்கு குரு சிஷ்ய முறையில் உபதேசித்தார்.

பல்வேறு உரைகளிலும் அங்கிரர் என்பவர் அதர்வரின் சீடராக குறிப்பிடப்படுகிறார்.

'அங்கிரே' என்ற சொல்லை 'அங்கிரர்' என்ற பெயராக பார்க்காமல் 'வளர்த்தல்' என்ற பொருளில் சொல்பவதே பொருத்தமாக இருக்கிறது. அங்கிரஸுக்கு பரத்வாஜர் குரு சிஷ்ய முறையில் உபதேசித்தார் என்ற வரிகளை ஆழ்ந்து பார்த்தால் பிரம்மா - அதர்வர் - பரத்வாஜர் இவர்களிடையே உபதேசம் நடைபெறாமல் உணர்வு பரிமாற்றமாக பிரம்ம வித்தை அளிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கத் தூண்டுகிறது.

பரிமாற்றமாக இல்லாமல் உபதேசமாக இருந்தால் புரிதலில் மாறுபாடுகள் ஏற்படும் வாய்ப்பு உள்ளதாலும் அதர்வர் பிரம்ம தேவரின் மாணஸ புத்திரர் என்பதால் இந்த உணர்வு பரிமாற்றம் சாத்தியமே. உபதேசமாக இல்லாமல் உணர்வு பரிமாற்றமாக வந்திருந்தால் 'அதர்வர்' அதனை வளர்த்தார்' என்பதே சரியானதாக இருக்க முடியும்.

शौनको ह वै महाशालोऽङ्गिरसं विधिवदुपसन्नः पप्रच्छ ।
कस्मिन्नु बगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति ॥३॥

சௌனகோ ஹ வை மஹாசாலோஃங்கிரஸம்

விதிவதுபஸன்ன பப்ரச்ச

கஸ்மின்னு பகவோ விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீதி. -1.1.3

பதவுரை:

ஹ வை - முன்னர் நடந்தது: மஹாசாலா - வேள்விக்கூடம்
உடையவர்: சௌனகோ - சௌனகர்: அங்கிரஸம் - அங்கிரஸிடம்:
விதிவது-விதிப்படி: உபஸன்ன -அணுகி: பகவோ -
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவரே: கஸ்மின் - மேலும் எதனை: நு - நிச்சயமாக:
விஜ்ஞாதே -அறிந்தால்: ஸர்வமிதம் -இங்குள்ள யாவற்றையும்:
விஜ்ஞாதும் பவதி - அறிந்ததாகும்: இதி - என்று. பப்ரச்ச -கேட்டார்:

கருத்துத் தொகுப்பு:

முன்னொரு காலத்தில் நடந்தது. வேள்விக்கூடத்தையுடைய சௌனகர், அங்கிரஸிடம் விதிப்படி அணுகி, "ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவரே, எதனை அறிந்தால் இங்குள்ள எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாகும்" என்று கேட்டார்.

வேள்விக்கூடத்தை உடையவர் என்று சொல்லப்பட்டதால், சௌனகர் வேள்விகள் செய்பவர் என்பதும், அன்னதானம் முதலிய தானங்கள் செய்பவர் என்பதும், அவ்வாறு வேதம் விதித்ததை செய்வதற்கு உரிமையுள்ள 'இல்லறத்தார்' என்பதும் நுட்பமாக உணரத்தக்கது. வேதகாலத்தில், இல்லறத்தார் தவிர மற்ற ஒழுக்க நிலைகளில் உள்ள பிரம்மச்சாரி, வானப்ரஸ்தன், துறவி போன்றவர்கள் வேள்விக்கூடங்களை சொந்தமாக வைத்திருக்க முடியாது.

இவ்வாறு பல்வேறு வேத கர்மங்களை செய்தவராதலால்தான்
சௌனகர் பிரம்ம வித்தை யைப் பற்றி கேட்கும்
தகுதியுடையவராகிறார்.

மேலும், கேட்கப்படாமல் உயர்வான விஷயங்களைக்
கொடுக்கக்கூடாது. எனவே, தகுதியுடைய சௌனகர் கேட்டபோது
பிரம்ம வித்தை உபதேசிக்கப்படுகிறது.

तस्मै स होवाच । द्वे विद्ये वेदितन्ये इति ह स्म यद्ब्रह्माविदो
वदन्ति परा चैवापरा च ॥४॥

தஸ்மை ஸ ஹோவாச த்வே வித்யே வேதிதவ்யே இதி ஹ ஸ்ம யத்
பிரஹ்மவிதோ வதந்தி பரா சைவபரா. --1.1.4

பதவுரை:

தஸ்மை - தன் முன்: ஸ - அவர்: ஹ உவாச - சொன்னார்: த்வே -
இரண்டு: வித்யே - அறிவுகள்: வேதிதவ்யே - அறியத்தகுந்தது: இதி -
என்று: ஹ - இருக்கிறது: ஸ்ம - முன்னர்: யத் - அவை: பிரஹ்மவிதோ -
பிரஹ்மத்தை உணர்ந்தவர்கள்: வதந்தி - கூறியுள்ளனர்: பரா - உயர்ந்தது:
ச - மற்றும்: அபரா - உயர்ந்ததல்லாதது.

கருத்துத் தொகுப்பு:

தன் முன் (இருந்த சௌனகரிடம்) அவர் சொன்னார், "இரண்டு
அறிவுகள் அறியத்தகுந்தது இருக்கிறது என்று முன்னர் பிரம்மஹத்தை
உணர்ந்தவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்: அவை உயர்ந்த அறிவு (அல்லது
உண்மை அறிவு) மற்றும் உயர்ந்ததல்லாதது.

(உயர்ந்ததல்லாதது என்று சொன்னாலும் இரண்டும்
அறியத்தக்கது என்று கூறுவதால் மீண்டும் இது துறவிகளுக்கு
மட்டுமானது இல்லை என்பது தெரிகிறது.)

तत्रापरा ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्ववेदः शिक्षा कल्पो
व्याकरणं निरुक्तं छन्दो ज्योतिषमिति ।
अथ परा यया तदक्षरमधिगम्यते ॥५॥

தத்ராபரா ரிக்வேதோ யஜுர்வேத: ஸாமவேதோ அதர்வவேத:
சிக்ஷ h கல்போ வ்யாகரணம் நிருக்தம் சந்தோ ஜ்யோதிஷமிதி அத: பரா
யயா ததக்ஷ ரமதி கம்யதே --1.1.5

பதவுரை:

தத்ர - அவற்றுள்: ரிக்வேத உ - ரிக்வேதமும்: யஜுர்வேத -
யஜுர்வேதம்: ஸாமவேத உ - ஸாமவேதமும்: அதர்வவேத -
அதர்வவேதமும்: சிக்ஷ h - சிக்ஷ: கல்ப உ - கல்பமும்: வியாகரணம் -
இலக்கணம்: நிருக்தம் - நிருக்தம்: சந்த உ - சந்தஸம்: ஜ்யோதிஷம் -
ஜோதிடம்: அபரா- உயர்ந்ததல்லாதது: யயா - எதனால்: தத் - அந்த:
அக்ஷ ரம் - அழிவற்றது: அதி கம்யதே - உணரப்படுகிறதோ. அத: - அது:
பரா - மெய்யறிவு: இதி - என்று:

கருத்துத் தொகுப்பு:

அவற்றுள் ரிக், யஜுர், ஸாம, அதர்வண (என்ற நான்கு) வேதங்கள்,
சிக்ஷ h, கல்பம், வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ், ஜோதிடம் (என்ற ஆறு
வேத அங்கங்கள்) சாதாரணமானவை. எதனால் அந்த அழிவற்ற (பரம்
பொருள்) உணரப்படுகிறதோ அது மெய்யறிவு என்றார்.

यत्तद्रेष्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रं तदपाणिपादं ।

नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः ॥६॥

யத்ததத்ரேச்யம் அக்ராஹ்யம் அகோத்ரம் அவர்ணம்

அசக்ஷ {ச்ரோத்ரம் ததபாணி பாதம்

நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸு(ஸு)க்ஷ மம்

ததவ்யயம் யத் பூதயோனிம் பரிபச்யந்தி தீரா

--1.1.6

பதவுரை:

யத் - எது: பூத யோனிம் - மூல காரணம்: பரிபச்யந்தி -
உணர்கிறான்: தீரா - விழிப்புற்றவன்: தத் - அது: அத்ரேச்யம் -பார்க்க
முடியாதது: அக்ராஹ்யம் - கிரகிக்க முடியாதது: அகோத்ரம் -
பரம்பரையற்றது: அவர்ணம் - ஜாதி, பிரிவு, நிறம், சொத்து அற்றது:
அசக்ஷ {ச்ரோத்ரம்-கண்களும் காதுகளும்ற்றது: தத் - அது: அபாணி
பாதம் - கைகள், கால்கள் அற்றது: நித்யம் - என்றென்றும் இருப்பது:

விபும் - எங்கும் நிறைந்தது: ஸ(ஸ(க்ஷ மம்-மிக நுண்ணியது: தத் -
அது: அவ்யயம் - அழிவற்றது: யத் - எது:

கருத்துத் தொகுப்பு:

எது யாவற்றிற்கும் மூல காரணம் என்று விழிப்புற்றவர்கள்
காண்கிறார்களோ அது பார்க்க முடியாதது, கிரகிக்க முடியாதது,
பிறப்பற்றது, ஜாதி, பிரிவு, நிறம், சொத்துக்கள் அற்றது. அதற்கு
கண்களும் காதுகளும் இல்லை. கைகளும் கால்களும் இல்லை. அது
என்றென்றும் இருப்பது. எங்கும் நிறைந்தது. மிகவும் நுண்ணியது,
அழிவற்றது. அழிவற்ற பரம்பொருளின் தன்மை இங்கே
கூறப்பட்டுள்ளது.

यथोर्णनाभिः सृजते गृह्णते च यथा पृथिव्यामोषधयः संभवन्ति ।
यथा सतः पुरुषात्केशलोमानि तथाक्षरात्संभवतीह विश्वम् ॥७॥

யதோர்ணநாபி ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச
யதா ப்ருதிவ்யாம் ஓஷதய ஸம்பவந்தி
யதா ஸத: புருஷாத் கேச லோமானி
ததா^sக்ஷ ராத் ஸம்பதீஹ விச்வம். --1.1.7

பதவுரை:

யதா - எவ்வாறு : ஊர்ணநாபி - நூலிழையாய் மெல்லிய
எண்ணம்: ஸ்ருஜதே - கேட்கிறதோ: ச - மற்றும்: க்ருஹ்ணதே -
கிரஹிக்கிறதோ: யதா - எவ்வாறு: ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில்: ஓஷதய -
தாவரங்கள்: ஸம்பவந்தி - உருவாகின்றதோ: யதா - எவ்வாறு: ஸத: -
வாழ்கின்ற: புருஷாத் - மனிதர்களிடம்: கேச லோமானி - முடி வளரும்
ஒழுங்கில்: ததா - அவ்வாறு: அக்ஷ ராத் - அழிவற்றதிலிருந்து: ஸம்பதி
- தோன்றியது: இஹ - இங்கு: விச்வம் - பிரபஞ்சம்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எவ்வாறு நூலிழையாய் மெலிந்த எண்ணவோட்டத்தை உடைய
ஞானியர் சூட்சும ஒலிகளை கேட்டு, கிரகித்து, வெளிப்படுத்துகிறார்
களோ, எவ்வாறு பூமியில் தாவரங்கள் தோன்றுகின்றனவோ, எவ்வாறு

வாழ்கின்ற மனிதர்களிடமிருந்து முடி வளர்கிறதோ (அந்த ஒழுங்கில்) அந்த அழிவற்றதிலிருந்து இங்கு பிரபஞ்சம் தோன்றியது.

(ஊர்ணநாபி என்ற பதத்தை 'சிலந்தி பூச்சி' என்றே எல்லா உரைகளும் சொல்கின்றன. ஆனால், சிலந்தி தான் வெளிப்படுத்தியதற்குப் பின் வலையை தான் ஈர்த்துக்கொள்வதில்லை. அடுத்து வரும் 'ஸ்ருஜதே' என்ற பதம் கேட்பது, நகர்வது என்றே பொருள் தரும். மேலும், சிலந்தி என்ற பொருளை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த உதாரணம் அவசியமற்றதாக இருக்கிறது. ஊர்ண என்றால் நுண்ணிய இழை என்று பொருள். நாபி என்பது எண்ணங்களின் பிறப்பிடம் என்கிறது யோக சாஸ்திரம். பூவுலக மனிதர்களிடம் கொண்ட கருணையால் ஓரிழை எண்ணவோட்டத்தை வைத்திருக்கும் ஞானியரை இது குறிப்பதாகவே கருதவேண்டியுள்ளது.)

பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் இங்கே விவரிக்கப்படுகிறது. பிரபஞ்சம் எப்படி உருவானது?

ஞானியர் கேட்பதும் கிரகிப்பதும் போல்:

• ஞானியர் பல்வேறு சூட்சும ஒலிகளை கிரகித்து மந்திரங்களாக்கித் தருகின்றனர். உலகத்தாருக்கு அந்த மந்திரங்களால் பல்வேறு நன்மைகள் கிடைப்பதுடன் அந்த ஞானியின் இறைத்தன்மையும் பெருகுகிறது. இது போலவே, பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்திற்காக பிரம்மம் (ஓங்காரத்தைக் கேட்டும் கிரகித்தும்) தன்னுரு பெருக்கியது. முந்தைய மந்திரம் 'பிரம்மம் காதுகளற்றது' என்றவுடன் 'ஓங்கார ஒலியை எப்படி அது கேட்டது' என்ற ஐயம் எழக்கூடும் என்பதால் தவத்தில் ஆழ்ந்து காது என்ற புலனாலன்றி பல்வேறு மந்திரங்களை உணர்ந்த ஞானியர் உதாரணமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பூமியில் தாவரங்கள் உருவாவது போல்:

இந்த உதாரணம் என்ன சொல்கிறது?

• பூமியின் தன்மை தாவரங்களில் இருப்பது போல் பிரபஞ்சத்தில் இறைத்தன்மை இருக்கும்.

• பூமியின் தோற்றத்திலிருந்து தாவரங்கள் மாறுபடும். அதே போல் பிரம்மமும் பிரபஞ்சமும் உருவத்தாலும் பெயராலும் மாறுபட்டவை.

• பூமியில் உருவாகும் தாவரங்கள் பூமியிலேயே மரிக்கும். பிரம்மத்தில் பிரபஞ்சமும் அவ்வாறே.

ஆனால், தாவரங்கள் முளைக்க விதை ஒன்று வேண்டும். இதற்காகத்தான் அடுத்த உதாரணம்.

மனிதர்களுக்கு முடி முளைப்பது போல்.

• முடி முளைக்க எந்த விதையும் தேவையில்லை.

• காலத்தின்பாற்பட்டு முடி வளரும், உதிரும். (பிரபஞ்சமும் அவ்வாறே)

• முடி வளர்வதாலோ, உதிர்வதாலோ அந்த மனிதனுக்கு சேதம் ஏதும் இல்லை. அதே போல் பிரபஞ்சத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பிரம்மத்தை பாதிக்காது.

இப்பொழுது பாருங்கள்: பிரபஞ்சம் எப்படி உருவானது?

விஞ்ஞானிகளைக் கேட்டால் பெருவெடிப்பு (Big Bang) நிகழ்ந்தது என்பார்கள். முடிவில் கருந்துளை (Black Hole)எல்லாவற்றையும் விழுங்கும் என்பார்கள். அதிர்வே (Vibration)சகலமும் என்பார்கள்.

அதர்வரும் அதைத்தான் சொல்கிறார். அழிவற்ற பரம்பொருள், தன்னுரு பெருக்கி. தன் தன்மையோடும் ஆனால் தோற்றத்திலும் பெயரிலும் மாறுபட்டும், ஒரு ஒழுங்கோடும், அதே நேரத்தில் ஒன்றுபோல் ஒன்று இல்லாமலும், தன்னைத் தவிர வேறு காரணம் (விதை) இல்லாமலும் பிரபஞ்சம் தோன்றியது அல்லது பிரம்மம் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றியது.

तपसा जीयते ब्रह्म ततोऽन्नमभिजायते ।

अन्नात्प्राणो मनः सत्यं लोकाः कर्मसु चामृतम् ॥८॥

தபஸா சீயதே ப்ரஹ்ம ததோ஽ன்னமபி ஜாயதே
அன்னாத் ப்ராணோ மன: ஸத்யம் லோகா: கர்மஸு{சாம்ருதம். -1.1.8

பதவுரை:

தபஸா - ஒருமித்த எண்ணத்தால்: சீயதே - வெளிப்பட்டது: பிரஹ்ம - பிரம்மம்: ததோ - அதிலிருந்து: அன்னம் - உணவு, அபி - மேலும்: ஜாயதே -தோன்றின: அன்னாத்: உணவிலிருந்து: ப்ராணோ - உயிர்: மன: - மனம்: ஸத்யம் லோகா: - இருக்கின்ற உலகம்: காமஸு - செயல்கள்: ச - மற்றும்: அம்ருதம் - நெகிழ்வுத்தன்மை.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ஒருமித்த எண்ணத்தால் (பிரபஞ்சமாக) வெளிப்பட்டது பிரம்மம். அதிலிருந்து உணவு தோன்றியது. உணவிலிருந்து உயிர், மனம் (எண்ணங்கள்) இருக்கின்ற இந்த உலகம், (அதில்) செயல்கள் மற்றும் செயல்களின் பலன்கள் யாவும் தோன்றின.

எண்ணம் இல்லாமல் போனால் (மனமற்ற நிலையில்) உலகங்கள் மறைந்து போகும் என்ற நுட்பம் உணரத்தக்கது.

यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य ज्ञानमयं तपः ।
तस्मादेतद्ब्रह्म नाम रूपमन्नं च जायते ॥९॥

ய: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித்யஸ்ய ஞானமயம் தப:

தஸ்மாதேதத் பிரஹ்ம நாம ரூபமன்னம் ச ஜாயதே. -1.1.9

பதவுரை:

ய: - அவர்: ஸர்வஜ்ஞ(ஹ) - சர்வ வல்லமைப் படைத்தவர்: ஸர்வ - எல்லா: வித்யஸ்ய - வித்தைகளிலும்: ஞானமயம்- தெளிந்த அறிவுடையவர்: தப (ஹ) - நிலைபெற்றிருப்பவர்: தஸ்மாத் - அவரிடமிருந்தே: ஏதத் - இந்த: பிரஹ்ம நாம ரூபம் - பிரம்மத்தின் மாற்றுகு மற்றும் பெயர்களில் உள்ள: அன்னம் ச - உணவு போன்றவை: ஜாயதே - தோன்றின.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அவர், சர்வ வல்லமைப் படைத்தவர். எல்லா வித்தைகளிலும் தெளிந்த அறிவுள்ளவர் (அல்லது எல்லா வித்தைகளிலும் - ளஉநாஉந லும் - அறிவாக விளங்குபவர்): நிலைபெற்றவர். அவரிடமிருந்தே 'பிரம்மத்தின்

மாற்றுரு மற்றும் பெயர்களில் உள்ள இந்த (முந்தைய சூக்தத்தில் கூறிய) அன்னம் முதலானவைத் தோன்றின.

இதி முண்டகோபநிஷதி ப்ரதம முண்டக பிரதம: கண்ட:

இவ்வாறு முண்டக உபநிஷத்தின் முதல் முண்டகம் முதல் அத்தியாயம் (நிறைவுறுகிறது)

விளக்கவுரை இந்த முதல் முண்டகம் முதல் அத்தியாயம் அடிப்படையான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுகிறது. முதல் மூன்று மந்திரங்கள், இந்த உபநிஷத் வந்த குரு வழியைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் உபநிஷத் கருத்திற்கான கேள்வியும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கேள்வியை புரிந்து கொண்டால்தான் விடையைப்பற்றி யோசிக்க முடியும். இந்த கேள்வியை ஆழமாக யோசியுங்கள். சாதாரணமாக, ஒரு பொருளைப்பற்றி அறிந்து கொண்டால், அந்த பொருளைப் பற்றிய அறிவு மட்டுமே கிடைக்கும். ஆனால் "எந்த ஒன்றை அறிந்தால், எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாகும்" என்று கேட்கப்படுகிறது. களிமன்னைப் பற்றிய அறிவால், அந்த களிமன்னால் உருவாக்கப்பட்ட பானைகளைப்பற்றியும் ஒருவன் அறிந்துகொள்ள முடியும். இது போலவே, எந்த ஒன்று எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையானதோ, எது எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கிறதோ, எதன் உருவம் மற்றும் பெயர் மாற்றப்பட்டவையாகவே இங்கு எல்லாம் உள்ளதோ, அந்த ஒன்றை அறியும் வழி கேட்கப்படுகிறது.

நான்காம் மந்திரம்: இரண்டு வகை அறிவைப் பற்றிக் கூறுகிறது. உலக வாழ்க்கைக்கு உதவக்கூடியதும், இறைஞானத்தை கொடுக்கக் கூடியதுமான இரண்டு வகை அறிவைப் பற்றி இது பேசுகிறது. "எனக்கு முன் இருந்த பிரம்மஞானிகள் கூற்று இது" என்று சொல்வதால் இதன் மேன்மை புலப்படுகிறது.

ஐந்தாம் மந்திரம்: பல நூல்களை வரிசைப்படுத்துகிறது. இந்து மதத்தின் நூல்கள் இதில் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நான்கு வேதங்கள்- ரிக், யஜுர், சாம மற்றும் அதர்வ வேதம்.

வேத அங்கங்கள் ஆறு:

சிக்ஷா - உச்சரிப்பு: கல்பம் - சடங்குகள்: வியாகரணம் - இலக்கணம்: நிருக்தம் - அகராதி: சந்தஸ் - யாப்பு: ஜ்யோதிஷம் - வானவியல்.

இலக்கணம் பார்க்காமலோ, அகராதியைக் கொண்டு மொழியறிவு பெறாமலோ, எழுதப்படாமல் உபதேசிக்கப்பட்டே இருந்ததால் உச்சரிப்பை அறியாமலோ எப்படி வேதங்களை படிக்க முடியும். அதனால் தான் இவை வேத அங்கங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

ஆறாம் மந்திரம்; பிரம்மத்தின் உருவம் (அதாவது உருவமின்மை) பற்றி விளக்குகிறது.

ஏழு, எட்டு மற்றும் ஒன்பதாம்; சூக்தங்கள் பிரபஞ்சம் எப்படி உருவானது என்பதை விரிவாகக் காட்டுகின்றன. தற்கால அறிவியல் 'கண்டுபிடிப்பு'களோடு இவை எவ்வளவு சரியாக ஒத்துப்போகின்றன என்பதைப் பாருங்கள்.

முதல் முண்டகம் - இரண்டாம் கண்டம்.

तदेतत्सत्यं मन्त्रेषु कर्माणि कवयो यान्यपश्यंस्तानि त्रेतायां बहुधा संतति ।
तान्याचरथ नियतं सत्यकामा एष वः पन्थाः सुकृतस्य लोके ॥१॥

ததேதத் ஸத்யம்

மந்திரேஷு(கர்மாணி கவ்யோ யான்யபச்யன்-

ஸ்தானி த்ரேதாயாம் பஹு(தா ஸந்ததானி.

தான்யாசரத நியதம் ஸத்யகாமா

ஏஷ: வ: பந்தா: ஸ(க்ருதஸ்ய லோகே

--2.1.1

பதவுரை:

ததேதத் - அதுவே: ஸத்யம் - உண்மை: மந்திரேஷு(மந்திரங்களாக:
கர்மாணி - செயல்களாக: கவ்யோ - ரிஷிகள்: யான்ய - எவற்றை:
பச்யன் - கண்ட: ஸ்தானி - இருப்பிடம்: த்ரேதாயாம் - மூன்றிலும்:
பஹு(தா - மிகவும்: ஸந்ததானி - புகழப்பட்டது: தான் - அவர்கள்: ய -எது:
ஆசரத - பின்பற்றப்பட்டது: நியதம் - முறைமை: ஸத்யகாமா -
பேருண்மையை நாடுபவன்: ஏஷ(ஹ) - வழியாக: லோகே - உலகில்:
ஸ(க்ருதஸ்ய - நன்றாக வாழ: பந்தா(ஹ) - பின்பற்றவேண்டியது: வ: -
கூட:

கருத்துத் தொகுப்பு:

இதுவே உண்மை. மந்திரங்களாக, செயல்களாக ரிஷிகள்
எவற்றை கண்டார்களோ அவை மூவலகங்களிலும் மிகவும்
புகழப்பட்டது. அவர்களால் எது பின்பற்றப்பட்டதோ (அந்த) முறைமை

பேருண்மையை (பிரம்மத்தை) நாடுபவன் வழி. இந்த உலகில் நன்றாக வாழ பின்பற்றவேண்டியதும் கூட.

(த்ரேதாய என்றால் மூன்றிலும் என்று பொருள். ஸ்தானி - இடம் என்ற சொல் இருப்பதால் இதனை மூவுலகம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மேலும், இந்த மந்திரங்கள் வேதங்களில் தான் இருக்கின்றன. இவற்றை அந்த வேதங்களே புகழ்வதாக சொல்வது, தன் கருத்துக்கு தானே கைதட்டுவதைப் போன்றது. எனவே தான் மற்ற உரைகளில் உள்ளதைப் போல் 'வேதங்களில்' என்று நாம் குறிப்பிடவில்லை.)

மந்திரங்களும், கர்மங்களும் ஏதோ ஆன்மீக வழி - அது இறைத்தன்மையை நாடுபவர்களுக்கு மட்டுமே - இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு உதவாது என்று நினைக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே அதர்வர் இதைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்த மந்திரங்கள் அப்படியல்ல. உலக வாழ்க்கைக்கும் உதவும். மெய்யறிவுக்கும் வழி காட்டும் என்று கூறி 'இது ஸத்யம்' என்று உறுதி கூறுகிறார் அதர்வர். என்ன இருந்தாலும் அக்னியை அறிமுகப்படுத்திய 'மக்களுக்கான' ரிஷியல்லவா.

यदा लेलायते ह्यर्चिः समिद्धे हव्यवाहने ।
तदाज्यभागावन्तरेणाहुतीः प्रतिपादयेत् ॥२॥

யதா லேலாயதே ஹயர்ச்சி: ஸமித்தே ஹவ்யவாஹனே
ததாஜ்யபாகௌ அந்தரேணாஹுதி: பிரதிபாதயேத். --1.2.2

பதவுரை:

யதா - எப்பொழுது: ஸமித்தே - ஸமித்தில்: ஹ அர்ச்சி - ஜ்வாலை:
லேலாயதே - எழுகிறதோ: ததா- அப்பொழுது: ஆஜ்ய - நெய்: பாகௌ -
பகுதி: ஆஹுதி - யாகத்தில் இடும் பொருட்கள்: ஹவ்யவாஹனே -
அக்கினியில்: அந்தரேணா - உள்ளே அல்லது நடுவில்: பிரதிபாதயேத் -
சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எப்பொழுது ஸமித்தில் (யாகத்தில் வைக்கப்படும் சிறு குச்சிகள்) அக்கினிக் கொழுந்து (மேல்) எழுகிறதோ, அப்பொழுது நெய்யின் பகுதியுடன் யாகத் திரவியங்களை (இடும் பொருட்களை) அக்கினியின் நடுவில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

இந்த சூக்தத்தின் உட்கருத்து என்ன?

யாகம் செய்வதில் சில நுட்பமான விஷயங்களை இங்கே கொடுக்கிறார் அதர்வர்.

- எதையாவது போட்டு எரிக்கக்கூடாது. குறிப்பிட்ட ஸமித்துக்கள் தான் அக்கினிக்கு காரணமாக இருக்கவேண்டும்.
- நெருப்பு கொழுந்து விட்டு எரியாமல் இருக்கும்போழுது எந்த ஆஹுதியையும் அளிக்கக்கூடாது.
- எல்லா ஆஹுதிகளும் நெய்யோடுதான் இடப்பட வேண்டும்.
- ஆஹுதிகள் நெருப்பு ஜ்வாலையின் நடுவில்தான் இடப்பட வேண்டும்.

ஏன் இங்கே இது சொல்லப்படுகிறது?

கர்மங்களும் மந்திரங்களும் இரண்டுவிதமான பலன்களையும் தரும் என்று சொன்னார் அல்லவா? அதனால் ஆசைப்பட்டு எல்லோரும் இதை செய்ய ஆரம்பித்தால், இந்த நுட்பங்களை தெரிந்துகொண்டு செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்த மந்திரம்; கொடுக்கும் எச்சரிக்கையைப் பாருங்கள்.

यस्याग्निहोत्रमदर्शमपौर्णमासमचातुर्मास्यमनाग्रयणमतिथिवर्जितं च ।
अहुतमवैध्वदेवमविधिना हुतमाससमांस्तस्य लोकान्हिनस्ति ॥३॥

யஸ்யாக்னிஹோத்ரம் அதர்சம் அபௌர்ணமாஸம்

அசாதுர்மாஸ்யம் அனாக்ரயனம் அதிதிவர்ஜிதம் ச
அஹுதம் அவைச்வாதேவம் அவிதினா ஹுதம்

ஆஸப்தமாம்ஸ்தஸ்ய லோகான் ஹினஸ்தி.

--1.2.3

பதவுரை:

யஸ்ய - அந்த: அக்னிஹோத்ரம் - யாகம்: அதர்சம் - தர்சம்
இல்லாமல்: அபௌர்ணமாஸம் - பெளர்ணமாஸம் செய்யாமல்:

அனாக்ரயனம் - அக்கிரயனம் செய்யாமல்: அதிதி - விருந்தினர்: வர்ஜிதம் - ஏற்பு: ச - மற்றும்: அஹத்ரம் - மந்திரங்களின்றி: அவைச்வாதேவம் - வைச்வாதேவம் செய்யாமல்: அவிதினா ஹத்ரம் - விதிமுறைகளை கடைபிடிக்காமல்: தஸ்ய - அவன்: ஆஸப்தமாம் - சொல்லப்பட்ட ஏழு: லோகான்- உலகங்கள்: ஹினஸ்தி - நிச்சயம் அடைவதில்லை.

கருத்துத் தொகுப்பு:

இந்த (முந்தைய சூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட) வேள்வியை தர்சம், பெளர்ணமாஸம், சாதூர்மாஸ்யம், ஆங்கிரணம், வைச்வாதேவம் முதலிய கர்மங்களை செய்யாமலும் விருந்தினரை உபசரிக்காமலும், விதிக்கப்பட்ட முறைகளிலின்றியும் செய்பவன் இதன் பலனாக சொல்லப்பட்ட (ஏழு உலகங்களில்) எதையும் அடைவதில்லை.

எந்த செயலிலும் முழுமை வேண்டும். என்னால் முடிந்த வரை செய்கிறேன் என்றால் பலனும் அதற்கு தகுந்த மாதிரிதானே கிடைக்கும்?

ஒரு கிணற்றைத் தாண்ட வேண்டும் என்றால் முழுவதுமாக தாண்டிவிட வேண்டும். முக்கால் கிணறு தாண்டிவிட்டாலும் நீங்கள் எங்கே இருப்பீர்கள் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்.

काली कराली च मनोजवा च सुलोहिता या च सुधूम्रवर्णा ।
स्फुलिङ्गिनी विश्वरुची च देवी लेलायमाना इति सप्त जिह्वाः ॥४॥

காளீ, கராளீ ச மனோஜவா ச

ஸ(லோஹிதா யா ச ஸ(தூம்ரவர்ணா

ஸ:புலிங்கினீ விச்வருசீ ச தேவி

லேலாயமானா இதி சப்தஜிஹ்வா

--1.2.4

பதவுரை:

லேலாயமானா - கொழுந்து விட்டெரியும்: இதி - என்று: சப்த- ஏழு: ஜிஹ்வா- நாக்குகள்.

(எரியும் நெருப்பின் பல்வேறு நிலைகள் நாக்குகளாக கூறப்படுகிறது.)

காளீ, கராளீ, மனோஜவா, ஸீலோஹிதாயா, ஸத்ரூம்ரவர்ணா,
ஸஃபுலிங்கினீ விச்வருசீ, தேவி என்று கொழுந்து விட்டெரியும்
(அக்கினியின்) நாக்குகள்.

एतेषु यश्चरते भ्राजमानेषु यथाकालं चाहृतयो ह्याददायन् ।
तं नयन्त्येताः सूर्यस्य रश्मयो यत्र देवानां पतिरेकोऽधिवासः ॥५॥

ஏதேஷு யச்சரதே ப்ராஜமானேஷு
யதாகாலம் சாஹுதயோ ஹ்யாததாயன்
தம் நயந்த்யேதா: ஸூர்யஸ்ய ரச்மயோ
யத்ர தேவானாம் பதிரேகோ஽திவாஸ --1.2.5

பதவுரை:

ஏத -இந்த: ஏஷு -வழியில்: யச்சரதே-பின்பற்றி: ப்ராஜமானேஷு -
ஒளிர்கின்ற: யதாகாலம் - அந்த காலத்தில்: ஆததாயன் -
கொடுக்கப்பட்ட:ஆஹுதயோ - ஆஹுதிகள்: ஏதா- இந்த: ஸூர்யஸ்ய -
சூரியனைப்போல: ரச்மயோ -ஒளியுடன்: யத்ர - எங்கே: தேவானாம் -
தேவர்கள்: ஏக -மட்டும்: அதிவாஸ-வாழ்கின்ற: பதி - இடம்: தம் -
அங்கே: நயந்தி - செல்கின்றன:

கருத்துத் தொகுப்பு:

(சென்ற சூக்தத்தினைத் தொடர்ந்து) இந்த வழியை பின்பற்றி (அக்கினி
நாக்குகள்) ஒளிர்கின்ற அந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஆகுதிகள்
சூரியனைப் போல் ஒளிர்ந்து, எங்கே தேவர்கள் மட்டுமே
வசிக்கிறார்களோ (அந்த) இடத்திற்கு செல்கின்றன.

பல உரைகளில் எஜமானனை கொண்டு செல்வதாக
கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் எல்லா யாகங்களின் பலனும் மேலுலகம்
செல்வதல்ல. உலகியல் தேவைகளுக்கான பல்வேறு யாகங்கள்
(இஷ்டி) வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும், ஆஹுதிகளை ஏன் நெருப்பிலிடுவது என்பதற்கும்
நெருப்பிலடப்பட்ட பொருட்கள் மேலுலகத்தினரை எவ்வாறு
அடைகின்றன என்பதற்கான விளக்கமாகவும் இதனை
எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

एह्येहीति तमाहुतयः सुवर्चसः सूर्यस्य रश्मिभिर्यजमानं वहन्ति ।
प्रियां वाचमभिवदन्त्योऽर्चयन्त्य ए वः पुण्यः सुकृतो ब्रह्मलोकः ॥६॥

ஏஹ்யேஹீதி தமாஹுதய: ஸ(வர்ச்சஸ:
ஸ(ர்யஸ்ய ரச்மிபிர்யஜமானம் வஹந்தி
ப்ரியாம் வாசம் அபிவதந்த்யோ ஸர்ச்சயந்த்ய
ஏஷ வ: புண்ய: ஸ(க்ருதோ ப்ரஹ்மலோக: --1.2.6

பதவுரை:

தம் - அந்த: ஆஹுதய - ஆஹுதிகள்: ஏஹி ஏஹி இதி - வாருங்கள்
வாருங்கள் என்று: ஸ(வர்ச்சஸ - ஒளிரும்: ஸ(ர்யஸ்ய - சூரியனின்:
ரச்மிபிர் - கிரணங்களால்: யஜமானம் - எஜமானனை: பிரஹ்மலோக: -
பிரம்மலோகம்: வஹந்தி - தாங்கிச் செல்கின்றன: ப்ரியாம் வாசம் -
இனிமையான வார்த்தைகளால்: அபி - மேலும்: வதந்த்யோ -
சொல்கின்றன: வ: -உங்கள்: அர்ச்சயந்த்ய - வழிபாட்டால்: ஸ(க்ருதோ -
நற்செயல்களால்: ஏஷ - இந்த: புண்ய:- புண்ணியம்:

கருத்துத் தொகுப்பு:

(மேலுலகம் சென்ற அந்த) ஆகுதிகள், எஜமானனை (அவன் அங்கே
செல்லும்போது) “வாருங்கள் வாருங்கள்” என்று, ஒளிரும் சூரியனின்
கதிர்களால் பிரம்மலோகத்திற்குத் தாங்கிச் செல்கின்றன.
இனிமையான வார்த்தைகளால் மேலும் சொல்கின்றன, “இது உங்கள்
வழிபாட்டால், நற்செயல்களால் (வந்த) புண்ணியம்”

प्लवा ह्येते अदृढा यज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म ।
एतच्छ्रेयो येऽभिनन्दन्ति मूढा जरामृत्युं ते पुनरेवापि यन्ति ॥७॥

ப்லவா ஹ்யேதே அத்ருடா: யஞ்யரூபா
அஷ்ட்டாதசோக்தம் அவரம் யேஷ(கர்ம
ஏதச்ச்ரேயோ யேsபினந்தந்தி மூடா
ஜரா ம்ருத்யும் தே புனரேவாபி யந்தி --1.2.7

பதவுரை:

பலவா - படகுகள்: ஹ ஏதே - இருக்கின்ற அந்த: அத்ருடா-
வலிமையற்ற: யஞ்யருபா - யாகங்கள்: அவரம் - சீடர்கள்: அஷ்ட்டாதச -
பதினெட்டு: உக்தம் -சொல்லப்பட்ட: ஏஷ(- வழியில்: கர்ம-
செய்யப்படுகின்றன: ஏதஸ் - அதனையே: ச்ரேயோ - மேலானது: யே -
என்று: அபினந்தந்தி - விரும்புகின்ற: மூடா - தெளிவற்றவர்கள்: ஜரா
ம்ருத்யம் - பிறப்பு இறப்பினை: தே - அவர்கள்: புனர் ஏ வா: மீண்டும்
மீண்டும்: அபியந்தி - அடைகிறார்கள்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

படகுளாக இருக்கின்ற அந்த வலிமையற்ற யாகங்கள், உபதேசம்
பெற்ற சீடர்கள் பதினெண்மரால் (உபதேசிக்கப்பட்ட) வழியில்
செய்யப்படுகின்றன. அதனையே மேலானது என்று
விரும்புகின்றவர்கள் தெளிவற்றவர்கள். பிறப்பு இறப்பினை அவர்கள்
மீண்டும் மீண்டும் அடைகிறார்கள்.

யாகங்கள் இறைத்தன்மையை உணர்த்தாது என்பதால் அவை
பலவீனமானவை என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. சீடர்கள் என்று
குறிப்பிடுவதனால் குரு மூலமான உபதேசம் பெறாமல் (புத்தகங்களில்
படித்தோ அல்லது மற்றவர்கள் செய்வதைப் பார்த்தோ) செய்யக் கூடாது
என்பது உணரத்தக்கது. மேலும், பல்வேறு விதிமுறைகளும் முன்னரே
வகுக்கப்பட்டவை. அவற்றை மாற்றக்கூடாது என்பது அறியத்தக்கது.

இறைவன் கருணை மிகுந்தவன். உபதேசிக்கப்பட்ட வழிகளில்
அல்லாது செய்பவர்களையும், பேருண்மையை நாடாமல், உலகியல்
பலன்களுக்காக வேள்விகள் செய்பவர்களையும், அத்தகையவர்களின்
உலகியல் ஆசைகள் தீரும்வரை மீண்டும் இந்த உலகிலேயே பிறக்க
வைக்கிறான்.

अविद्यायामन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितं मन्यमानाः ।

जह्वन्यमानाः परियन्ति मूढा अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥८॥

அவித்யாயாம்ந்தரே வர்த்தமானா:

ஸ்வயம் தீரா: பண்டிதம் மன்யமானா

ஜங்கன்யமானா பரியந்தி மூடா

அந்தேன நீயமானா யதாந்தா:

--1.2.8

பதவுரை:

அவித்யாயாம் - அறியாமையின்: அந்தரே - நடுவில்: வர்த்தமானா - பேசுபவர்கள்: ஸ்வயம் - தன்னைத்தானே: தீரா - விழிப்புற்றவன்: பண்டிதம் - கற்றவர்கள்: மன்யமானா - நினைப்பவர்கள்: ஜங்கன்யமானா - பிறப்பு இறப்பில்: பரியந்தி - உழல்கிறார்கள்: யத - அந்த: மூடா - மூடர்கள்: அந்தேன - பார்வையற்றவனால்: நீயமானா - வழிகாட்டப்பட்ட: அந்தா: - பார்வையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அறியாமையின் நடுவில் (இருந்து) பேசுபவர்கள், தன்னைத்தானே ஞானிகள், கற்றவர்கள் என்று நினைப்பவர்கள், பிறப்பு இறப்பில் (மீண்டும் மீண்டும்) உழல்கிறார்கள். அந்த மூடர்கள், பார்வையற்றவனால் வழிகாட்டப்பட்ட பார்வையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

(சரியாகச் சொன்னால் ஞானப் பார்வை இல்லாத பார்வையற்றவர்கள் தானே அவர்கள்.)

अविद्यायां बहूधा वर्तमाना वयं कृतार्था इत्यभिमन्यन्ति बालाः ।
यत्कर्मिणो न प्रवेदयन्ति रागात्तेनातुराः क्षीणलोकाश्च्यवन्ते ॥९॥

அவித்யாயாம் பஹுத்ரா வர்த்தமானா

வயம் க்ருதார்த்தா இதியபிமன்யந்தி பாலா:

யத் கர்மிணோ ந ப்ரவேதயந்தி ராகாத்

தேனாதூரா: கூஷ Pணலோகாத் ச்யவந்தே

--1.2.9

பதவுரை:

அவித்யாயாம் - அறியாமையால்: பஹுத்ரா - பலவாறாக: வர்த்தமானா - பேசுபவர்கள்: வயம் - ஈர்க்கப்பட்டு: க்ருதார்த்தா - செயல்வீரர்கள்: இதி - என்று: அபிமன்யந்தி - நினைத்துக்கொள்கிறார்கள்: பாலா - தெளிவற்றவர்கள். யத் - அவர்கள்: கர்மிணோ - கர்மங்களை: ராகாத் - ஆசை காரணமாக: ந ப்ரவேதயந்தி - தெளிவாக அறிவதில்லை: தேன - அதனால்: ஆதூரா - துயரமடைந்து: கூஷ Pண லோகாத் - கீழ் உலகங்களில்: ச்யவந்தே - வீழ்கிறார்கள்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அறியாமையால் பலவாறாக (ஞானிகள் போல்) பேசுபவர்களின் வசப்பட்டு, அவர்களை செயல்வீரர்கள் என்று தெளிவற்றவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆசையால் (உந்தப்பட்டு) கர்மங்களை (எப்படி எதை செய்யவேண்டும் என்று) தெளிவாக அறிவதில்லை. அதனால், துயரமடைந்து கீழ் உலகங்களில் வீழ்கிறார்கள்.

நமக்கு ஒரு கேள்வி வரும். அறிவுத் தெளிவு இல்லாதவர்கள் என்பதால் ஆசையால் உந்தப்பட்டு பல கர்மங்களை செய்கிறார்கள். ஆசைக்கு தன்டனையாக துயரமடைகிறார்கள். பின் கீழ் உலகங்களில் வீழ்கிறார்கள் என்றால் ஒரு தவறுக்கு இரண்டு தன்டனையா?

கீழ் உலகங்கள் என்றால் ஏதோ நரகம் - கொடுமையான இடம் என்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. இந்த கீழ் உலகங்களை பார்த்துவிட்டு வந்த நாரதர் இந்திரனிடம், "கீழ் உலகங்கள் உன் இந்திர லோகத்தைவிட சுக போக வசதிகளில் மேலானதாக இருக்கிறது" என்கிறார்.

கருட புராணம், பத்ம புராணம் போன்ற புராணங்களில் கீழ் உலகங்களில் உள்ள 'மாட மாளிகைகள்' பற்றி வருகிறது. பொன் விளையும் இடங்கள், எண்ணெய் நிரம்பிய நீர்நிலைகள் (கிணறுகள்?) பற்றியெல்லாம் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. குதிரைகள் தேசமும் (அரபா என்றால் குதிரை. குதிரைகள் தேசம் என்பது அரேபியா) நாகர்கள் வாழும் உலகமும் (ஆப்ரிக்கா?) குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இதனால் கீழ் உலகம் என்பது தன்டனை அல்ல. அவர்களது ஆசைகள் தீருவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு. இத்தனை வசதிகள் இருக்கும் இடங்களை ஏன் கீழ் உலகங்கள் என்று குறிப்பிடவேண்டும் என்ற கேள்வி வரும்.

இந்த பாரத தேசத்தில் இயல்பாகவே இறை சிந்தனை எழுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உண்டு. மேலும், பேருண்மையை - பிரம்ம ஞானத்தை - நாடுபவனுக்கு வழிகாட்டல்கள் இங்கே உண்டு. இங்கிருக்கும் போதே பிரம்மத்தை நாடாதவனுக்கு உலகியல் வசதிகள் ஒங்கி வளர்ந்து, இறை சிந்தனைக்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவாக உள்ள இடத்தில் பிறந்தால் பிரம்ம ஞானத்தின்பால் எப்படி நாட்டம் வரும்?. இதனால் அவன்

கடைத்தேறுவது கஷ்டம் என்பதால்தான் அவை கீழ் உலகங்கள்
எனப்படுகின்றன.

इष्टापूर्तं मन्यमाना वरिष्ठं नान्यच्छ्रेयो वेदयन्ते प्रमूढाः ।

नाकस्य पृष्ठे ते सुकृतेऽनुभूत्वेमं लोकं हीनतरं वा विशन्ति ॥१० ॥

இஷ்ட்டாபூர்த்தம் மன்யமானா வரிஷ்ட்டம்
நான்யச்ச்ரேயோ வேதயந்தே ப்ரமுடா
நாகஸ்ய ப்ருஷ்ட்டே தே ஸக்ருதேsனுபூத்வா
இமம் லோகம் ஹீனதரம்வா விசந்தி.

--1.2.10

பதவுரை:

இஷ்ட்டம் பூர்த்தம் - வேள்விகள் மற்றும் நற்செயல்கள்:
வரிஷ்ட்டம் - மேலானது: மன்யமானா -நினைப்பவர்கள்: ப்ரமுடா -
வடிகட்டிய முட்டாள்கள்: அன்யத் - மற்ற: ச்ரேயோ - மேலானவற்றை: ந
வேதயந்தே - அறிவது இல்லை: நாக - ஸ்வர்க்கம்: ப்ருஷ்ட்டே - உச்சி:
அஸ்ய - போல: தே - அவர்கள்: அனுபூத்வா - அனுபவித்த பிறகு: இமம் -
இருக்கின்ற: லோகம் - உலகத்திகை: வா - விட: ஹீனதரம்- இழிந்த:
விசந்தி - அடைகிறார்கள்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

இஷ்ட்டம் என்றால் யாகம் போன்ற இறைசார் செயல்கள்:
பூர்த்தம் என்றால் உலக உயிர்களுக்கான சேவை.

வேள்விகளும் மக்கள் பணியும் மட்டுமே மிக உயர்ந்தவை என்று
நினைக்கும் வடிகட்டிய முட்டாள்கள் மற்ற மேலானவற்றை
அறிவதேயில்லை. அவர்கள் ஸ்வர்க்கம் போன்றவற்றின் உச்சமான
(நற்செயல்களின்) பலனைஅனுபவித்த பிறகு (தான்) இருக்கும்
உலகத்தை விட்டு கீழ் உலகங்களை அடைகிறார்கள்.

ஏன் 'இழிந்த' என்று சொல்லப்பட்டதென்றால், பாரத
நாட்டைத்தவிர மற்றைய பகுதிகள் உலகியல் வாழ்க்கை சுகங்களுக்கு
முக்கியத்துவம் தருபவை. அங்கு பிறப்பெடுப்பனுக்கு ஆத்மாவைப்
பற்றிய கேள்வி எழுவதே கஷ்டமானது. தேடலே இல்லையென்றால்

ஞானம் அடைவதெப்படி? அறியாமையில் மூழ்கி, மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பெடுக்க வேண்டியது தான்.

तपःश्रद्धे ये ह्युपवसन्त्यरण्ये शान्ता विद्वांसो भैक्षचर्या चरन्तः ।
सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयान्ति यत्रामृतः स पुरुषो ह्यव्ययात्मा ॥११॥

தப: ச்ரத்தே யே ஹ்யுபவஸந்ததயரண்யே

சாந்தா வித்வாம்ஸோ பைக்ஷ ;யச்சர்யாம் சரந்து:

ஸ_ர்யத்வாரேண தே விரஜா: ப்ரயாந்தி

யத்ராம்ருத: ஸ புருஷோ ஹி அவ்யயாத்மா

--1.2.11

பதவுரை:

தப: -தவத்தில்: ச்ரத்தே - நாட்டமுடைய: யே -அவர்கள்: உபவஸந்தே - இனிமையான: அரண்யே - காடுகளில்: சாந்தா- அமைதியாக: வித்வாம்ஸோ - அறிவுத்தெளிவுடன்: பைக்ஷ ;யச்சர்யாம் - பிச்சை ஏற்கும் முறையில்: சரந்து - வாழ்கிறார்கள்: தே - அவர்கள்: ஸ_ர்யத்வாரேண - சூரிய வழியில்: விரஜா: - ஒளி பொருந்தியவர்களாக: ப்ரயாந்தி - செல்கிறார்கள்: யதர - எங்கே: அம்ருத: - அழிவற்ற இடத்திற்கு: ஸ - அவர்கள்: புருஷோ ஹி - வாழும் போதே: அவ்யய - வெளிப்படாத: ஆத்மா- ஆத்மாக்கள்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

தவத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் அழகிய காடுகளில், அமைதியாக பிச்சையேற்கும் முறையில் (கிடைப்பதை உண்டு) வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் சூரிய வழியில், ஒளிபெற்று, அழிவற்றதான இடத்திற்கு செல்கிறார்கள். அவர்கள் வாழும்போதே (உயிருடனிருந்தும்) வெளிப்படாத ஆத்மாக்களே.

இந்த சூக்தத்தில் அதர்வர் தவத்தில் நாட்டமுடையவர்களின் நிலை பற்றிக் கூறுகிறார்.

அவர்கள் :

- காடுகளில் வாழ வேண்டும்.
- கிடைத்ததை உண்ண வேண்டும்.
- அமைதியாக இருக்க வேண்டும். அவ்வளவே.

மற்றபடி துறவு என்பதைப் பற்றி இதில் (பல உரை விளக்கங்களில் உள்ளதைப் போல்) என்ன இருக்கிறது என்பதை வாசகர்களிடமே விட்டு விடுகிறேன்.

परीक्ष्य लोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्त्यकृतः कृतेन ।
तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ॥१२॥

பரீக்ஷ ய லோகான் கர்மசிதான் பிராஹ்மணோ
நிர்வேதமாயாத் நாஸ்த்யக்ருத: க்ருதேன
தத்விஜ்ஞானார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத்
ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்ட்டம். --1.2.12

பதவுரை:

கர்மசிதான்-கர்மங்களின் பற்றுள்ளவன்: பிராஹ்மணோ -
பிரம்மஞானம்: நிர்வேதமாயாத் - ஞானமில்லாத நிலையில்: அக்ருத: -
செயலற்ற நிலை: க்ருதேன - செயல்பாடுகளால்: ந அஸ்தி -
இருப்பதில்லை: லோகான் -உலகத்தில்: பரீக்ஷ ய - ஆராய்ந்து: தத் -
அதனை: விஜ்ஞானார்த்தம் - அறிவதற்காக: ஸ - அவன்: குரும் ஏவ -
குருவையே: அபிகச்சேத் - அனுக வேண்டும்: பிரஹ்மநிஷ்ட்டம் -
இறைநிலையை: ஸமித்பாணி - ஸமித்துடன்: ச்ரோத்ரியம் -கேட்க
வேண்டும்:

கருத்துத் தொகுப்பு:

கர்மத்தில் (யாகம் முதலிய இறைசெயல்கள் மற்றும் பிற
உயிர்களுக்கான சேவைப் பணிகள்) பற்றுள்ளவன்; (இவை
பிரம்மஞானத்தைக் கொடுக்காது என்ற) தெளிவில்லாத நிலையில்
செயல்பாடுகளாலோ செயலின்மையாலோ எந்த பயனும் இல்லை
என்பதை உலகத்தில் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அந்த (பிரம்ம
ஞானத்தை) அறிவதற்காக அவன் குருவையே நாட வேண்டும். கையில்
சமித்துடன் இறைத்தன்மையை (பற்றிக்) கேட்க வேண்டும்.

तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक् प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय ।
येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम् ॥१३॥

தஸ்மை ஸ வித்வானுபஸன்னாய ஸம்யக்
ப்ரசாந்த சித்தாய சமான்விதாய

யேனக்ஷ ரம் புருஷம் வேத ஸத்யம்

புரோவாச தாம் தத்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்

--1.2.13

பதவுரை:

தஸ்மை - தன் முன்னே: ஸ - அவன்: உபஸன்னாய - அணுகிய: வித்வான் - அறிவாளி: ப்ரஹ்ம வித்யாம் - பிரம்ம ஞானம். தத்வத - அறியுமாறு: யேன - எதனால்: அக்ஷ ரம் புருஷம் - அழிவற்ற பிரம்மத் தன்மையை: வேத - வேதங்கள்: புரோ - முன்னர்: வாச - கூறிய: தாம் - அதனை: ஸம்யக் - நன்றாக: ப்ரசாந்த சித்தாய - மிக அமைதியான மனதுடன்: சமான்விதாய - சமமாக:

கருத்துத் தொகுப்பு:

தன் முன் (வந்து) அணுகிய அறிவாளியான அவன் பிரம்ம ஞானத்தை அறியுமாறு, அழிவற்ற பிரம்மத்தின் தன்மையை வேதங்களில் முன்னர் கூறியுள்ளதை, நன்றாக, மிக அமைதியான மனதுடன், சமமாகக் கூற வேண்டும்.

இங்கே குரு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

- அவன் அறியுமாறு சொல்லவேண்டும்.
- அழிவற்ற பிரம்மத்தைப் பற்றிக் கூற வேண்டும்.
- வேதங்களில் கூறப்பட்டதைக் கூறவேண்டும் (சொந்த கருத்துக்களை புகுத்தக் கூடாது.)
- அமைதியான மனதுடன் உபதேசிக்க வேண்டும்
- வேறுபாடில்லாமல் சமமாக சொல்ல வேண்டும்.

தொகுப்புரை

முதல் பாகத்தில் இரண்டு வகை அறிவு பற்றி சொல்லப்பட்டது. அதற்கு விளக்கமாகவே இந்த பகுதி அமைந்துள்ளது. இந்த முதல் முண்டகம் இரண்டாம் பாகத்தின் முதல் மந்திரம்; மந்திரங்களும் சடங்குகளும் உண்மையானவை என்று கூறுவதோடு நுட்பமாக அவை பேருண்மையை நாடுவதற்கான வழி என்றும் அதர்வர் கூறுவதைப் பார்த்தோம்.

எவ்வளவு கடினமாக இருந்தாலும் அவற்றை முறையாக பின்பற்றுவதே சிறந்ததாகும். அந்த 'அக்னி ஹோத்ரம்' என்று

சொல்லப்படும் வேள்வி வழிபாடுகளில் சில நுணுக்கங்களை சொல்லியிருக்கிறார் அடுத்த சூக்தத்தில்.

முன்றாவது மந்திரம்; அக்னி ஹோத்ரம் செய்பவனுடைய அடிப்படைத் தகுதியைப் பற்றி பேசுகிறது. வெள;வேறான வேள்விகளுக்கு வெள;வேறான பலன்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பலன்கள் மீதுள்ள ஆசையால் ஏதோ ஒன்றை மட்டும், ஒரு சில நாட்கள் மட்டும் செய்வதால் பலனிருக்காது. விதிக்கப்பட்ட வேள்விமுறைகளை முறையாக, தொடர்ந்து செய்து வருபவனே வேள்வி செய்ய தகுதியானவன் என்கிறார் அதர்வர்.

அக்னியை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவராதலால், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பின் வர்ணனைகளும் விளக்கமும் வருகிறது நான்காவது சூக்தத்தில்.

ஐந்து மற்றும் ஆறாவது சூக்தங்கள், வேள்வியால் வரும் பலன்களைப் பட்டியலிடுகின்றன. முதலில், வேள்விகளும் மந்திரங்களும் நிச்சயமாக பலன்தரக்கூடியவை என்று சொன்ன அதர்வர், அந்த வேள்விகளை முழுமையாக, முறையாக செய்தால்தான் பலனுண்டு என்கிறார்.

இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வேள்வி ஏன் செய்யவேண்டும்?

நெருப்பில் பொருட்களைக் கொட்டுவது வீனாக்குவது போல் இருக்கிறதே?

நெருப்பிலிடப்பட்டவை எங்கே போகின்றன?

அதனால் எனக்கு என்ன இலாபம்?

இந்த எல்லா கேள்விகளுக்கும் இந்த இரண்டு சூக்தங்கள் பதிலளிக்கின்றன.

ஏழாவது மந்திரம்; ஒரு அழகான எச்சரிக்கையைத் தருகிறது. மந்திரங்களும், வேள்விகளும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நமக்கு நன்மை செய்யும் என்றாலும், அந்த நன்மைகளை மட்டுமே உயர்ந்தது என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. பிறப்பு, இறப்பு என்று வரும் இந்த சுழற்சியை அவை நிறுத்தாது. அப்படியானால் இந்த உபநிஷதத்தில் இந்த வேள்விகளைப் பற்றி ஏன் சொல்லவேண்டும்? பின்னால் ஒரு சூக்தத்தில் இதற்கான விடை வருகிறது.

மேலும், புத்தகங்களில் படித்தோ, மற்ற வழிகளில் (அரைகுறையாகத்) தெரிந்து கொண்டோ வேள்விகளை செய்யக்கூடாது என்பதையும் நுட்பமாக குறிப்பிடுகிறது.

எட்டாவது மந்திரம்; மிக அழகானது. ஆபத்தானதும் கூட. சில செயல் முறைகளை வேறான வழிமுறைகளில் தெரிந்து கொண்ட சிலர், இந்த உலகியல் பலன்களைக் காட்டித் தங்களை உயர்ந்தவர்களாக காட்டிக்கொள்ளக்கூடும். முறையான வேத அறிவு உள்ளவரிடத்தில் உபதேசம் பெறாமல், மக்களிடையே ஞானிகளைப் போல் உலாவரும் இவர்களை பின்பற்றுவது குருடன், குருடனால் வழிகாட்டப்பட்டதைப் போன்றது என்கிறார் அதர்வர்.

இதில் என்ன ஆபத்து என்றால், இப்போது பலருக்கும் உயிரோடிருக்கும் ஞானிகளை நம்புவதில்லை. வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் ஒருவேளை தகுதியற்றவராக இருக்கக்கூடும் என்ற சந்தேகத்திலேயே இருக்கிறார்கள். செத்துப் போனவர்களையே மஹா ஞானிகளாக கொண்டாடுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

கால மாற்றங்களின் காரணமாக, சில வழிமுறைகள் செயல்படுத்த முடியாததாகி விடலாம். ஆனால், இவர் சொன்னார், அவர் சொன்னார் என்று யாரையும் நம்பி இந்த வழிமுறைகளில் எந்த மாற்றத்தையும் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதற்காகவே அடுத்த சூத்தங்களில் பலமான எச்சரிக்கைகளை விடுக்கிறார்.

ஒன்பதாம் பத்தாம் சூத்தங்கள் பலமான எச்சரிக்கைகள். இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் இன்பமளிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், ஆசையால் உந்தப்பட்டு இந்த கர்மங்களை செய்பவர்களும், உலக உயிர்களுக்கான பல்வேறு அறச்செயல்களைச் செய்பவர்களும் 'வடிகட்டின முட்டாள்கள்' என்று சாடுகின்றன. இவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதோடு, இறை நாட்டத்திற்கான வாய்ப்புகள் குறைந்த கீழ் உலகங்களில் பிறப்பார்கள் என்றும் எச்சரிக்கிறது உபநிஷத்.

சரி, இந்த எச்சரிக்கையைப் பார்த்தோம். உண்மையான ஞானி யார் என்று எப்படி புரிந்து கொள்வது?

பதினோராவது மந்திரம்; தவத்தில் நாட்டம் கொண்டோரை வர்ணிக்கிறது. உண்மையான தவசிகள் எப்படி இருப்பார்கள்?

- தவத்தில் நாட்டமுடையவராக - ஞானிக்கு கூட்டம் ஆகாது என்பார் கபீர். தவத்தில் நாட்டமுடையவர்கள் தனித்திருப்பார்கள்.
- காட்டில் வசித்தல். மனிதர்களுக்கு நடுவில் வசித்தால் எண்ணங்களற்று இருக்க முடியாது. மேலும், காடுகளில் வசிக்கும் ஒருவர், மற்றவர்களின் அபிப்ராயங்களைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தத் தேவையில்லை.
- அறிவொளி பெற்றவர் - உலகியல் இன்பங்கள் அழியக்கூடியவை என்பதை நன்கு உணர்ந்திருப்பவர்.
- பிச்சையேற்கும் வாழ்வு: பிச்சையேற்றல் என்பது அகந்தையற்ற நிலையின் வெளிப்பாடு. "விமலர் தந்த ஓடுண்டு அட்சய பாத்திரம்" என்ற பட்டினத்தாரின் நிலை. மேலும் உணவுத் தேடல், வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக இருக்கக்கூடாது. இதைப்பற்றி மேலும் விளக்கமாக மூன்றாவது முண்டகத்தில் பார்க்கலாம்.

இவ்வாறு இருப்பவர்கள் 'சூரிய வழியில்' இறைநிலையை அடைவார்கள் என்கிறார் அதர்வர். அது என்ன சூரிய வழி?

நம் ஆசைகளும் உணர்ச்சிகளும் வரும்போது உடல் பல இரசாயனங்களை உற்பத்தி செய்கிறது. அந்த ஆசைகள் போய்விடலாம். ஆனால் இரசாயனங்கள் உடலிலேயே தங்கி விடுகின்றன. மேற்சொன்ன முறையில் இருக்கும் ஞானிகள், எண்ணங்களற்று இருப்பதால், உடலில் அத்தகைய இரசாயனப் பதிவுகள் இருப்பதில்லை. ஏற்கனவே இருந்த பதிவுகளும் வலிமை குன்றி விடுகின்றன. பதிவுகளற்ற இந்த நுண்ணுடல் எரிக்கத் தகுந்தது. எப்படி சூரியன் கடல் நீரை எரித்து மேலேற்றுகிறதோ, அப்படியே. பேருண்மை அல்லது பிரம்ம ஞானம், பதிவுகளற்ற அந்த நுண்ணுடலை எரித்துவிடுகிறது. இதனையே "சூரிய வழியில் செல்கிறார்கள்" என்ற வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. அந்த நுண்ணுடல் எரிக்கப்படுவதே மரணமற்ற நிலை.

சரி, அப்படியானால் வேள்விகளையும், மற்ற இறை கர்மங்களையும் செய்யவேண்டாமா என்றால் 'ஆராய்ந்து பார்' என்கிறது அடுத்த மந்திரம். இந்த செயல்களை செய்வதாலோ, செய்யாமலிருப்பதாலோ பிரம்ம ஞானம் வருவதில்லை. பின் எப்படி வருகிறது? முந்தைய சூக்தத்தில் உள்ளபடி இருக்கும் ஒரு குருவை நாடு என்கிறார் அதர்வர். அதாவது, இந்த செயல்கள் ஞானத்தைத் தராது

என்ற அறிவில்லாத நிலையில், அந்த செயல்களை செய்வதாலோ, செய்யாமலிருப்பதாலோ எந்த பயனும் இல்லை என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து (உணர்ந்து) - வேள்வி செய்யத் தயாராக - சமித்துடன் குருவை நாடவேண்டும். அங்கு, வேறெதையும் பேசாமல், பிரம்மஞானத்தைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டும்.

இப்படி வந்த அறிவாளிக்கு குரு எப்படி உபதேசிக்கவேண்டும்? வேதம் விதித்தபடி, வந்தவன் புரிந்துகொள்வது போல், அமைதியான மனத்துடன். பிரம்ம வித்தையை உபதேசிக்கவேண்டும்.

இதி முண்டகோபநிஷதே ப்ரதம முண்டக: த்வீதிய பாகே.

இவ்வாறு முண்டக உபநிஷத்தின் முதல் முண்டகம், இரண்டாம் பாகம் (முற்றும்)

இரண்டாம் முண்டகம் முதல் பாகம்

तदेतत्सत्यं यथा सुदीप्तात्पावकाद्विस्फुलिङ्गाः सहस्रशः प्रभवन्ते सरूपाः ।
तदाक्षराद्विविधाः सोम्य भावाः प्रजायन्ते तत्र चैवापि यन्ति ॥१॥

ததேதத் ஸத்யம் - யதா ஸத்ரீப்தாத் பாவகாத்

விஸ்ஃபுலிங்கா: ஸஹஸ்ரச: ப்ரபவந்தே ஸரூபா:

ததாக்ஷ ராத் விவிதா: ஸோம்ய பாவா:

ப்ரஜாயந்தே தத்ர சைவாபி யந்தி

--2.1.1.

பதவுரை:

ததேதத் - இதுவே: ஸத்யம் - உண்மை: யதா - எவ்வாறு:
ஸ(தீப்தாத் - நன்றாக எரிகின்றதிலிருந்து: பாவகாத் - ஒளியுடன்:
விஸ்:புலிங்கா: - நெருப்புப் பொறிகள்: ஸஹஸ்ரச: - ஆயிரக்கணக்கில்:
ஸருபா - அதே தன்மையுடன்: ப்ரபவந்தே - பரவுகின்றனவோ: ததா -
அவ்வாறே: அக்ஷ ராத் - அழிவற்றதிலிருந்து: விவிதா - பலவிதமாக:
ஸோம்ய பாவா: - குளிர்ச்சியான ஒளியுடன்: ப்ரஜாயந்தே -
தோன்றுகின்றன: தத்ர ச ஏவா - அங்கேயே: அபியந்தி - ஒடுங்குகின்றன.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எவ்வாறு நன்றாக எரியும் நெருப்பிலிருந்து அதே தன்மையுடன்
நெருப்புப் பொறிகள் ஆயிரக்கணக்கில் ஒளியுடன்
வெளிப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே அழிவற்ற பிரம்மத்திலிருந்து
பலவிதமானவை (உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவை) குளிர்ச்சியான
ஒளியுடன் தோன்றுகின்றன. (அவை) அதிலேயே ஒடுங்குகின்றன.

दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः ।
अप्रणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः ॥२॥

திவ்யோ ஹ்யமூர்த்த: புருஷ: ஸபாஹ்யாப்யந்த்ரோ ஹ்யஜ:

அப்ராணோ ஹாமனா: ஸ(ப்ரோ ஹ்யக்ஷ ராத்பரத: பர: --2.1.2

பதவுரை:

திவ்யோ ஹ- ஒளிமயமானவர்: அமூர்த்தஹ - உருவமற்றவர்:
புருஷ ஹ - காப்பவர்: ஸ - ஸகல: பாஹ்யா-எண்ணங்களுக்கும்
அல்லது நோக்கங்களுக்கும்: அபி அந்த்ரோ - மேலும் உள்ளே: ஹ அஜ-
அழிவற்று இருப்பவர்: அப்ராணோ - ப்ராணன் அற்றவர்: அமனா -
மனமற்றவர்: ஸ(ப்ரோ - தூய்மையானவர்: ஹ அக்ஷ ராத் -
அழிவற்றதிலிருந்து: பரத: வெளிப்பட்டவைகளை விட: பர ஹ -
மேலானவர்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ஒளிமயமாயிருப்பவர், உருவமற்றவர், காப்பவர், எல்லா
எண்ணங்களுக்கும் உள்ளே (அடிநாதமாக) அழிவற்றிருப்பவர். ப்ராணன்

அற்றவர். மனமற்றவர். தூய்மையானவர், அழிவற்ற பிரம்மத்திலிருந்து
தோன்றியவைகளை விட மேலானவர்.

एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च ।
खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥३॥

ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மன: ஸர்வேந்த்ரியாணி ச
கம் வாயுர்ஜ்யோதிராப: ப்ருத்வீ விச்வஸ்ய தாரிணீ. --2.1.3

பதவுரை:

விச்வஸ்ய தாரிணீ - பிரபஞ்சத்தின் ஆதாரமான: ஏதஸ்மாத்-
அவரிடமிருந்தே: ப்ராணோ - ப்ராணன்: ச - மற்றும்: மன: - மனம்:
ஸர்வேந்த்ரியாணி - எல்லா இந்திரியங்களும்: கம் - வெளி: வாயு -
காற்று: ஜ்யோதி - நெருப்பு: ஆப: - நீர்: ப்ருத்வீ - நிலம்: ஜாயதே -
தோன்றின.

கருத்துத் தொகுப்பு:

பிரபஞ்சத்தின் ஆதாரமான அவரிடமிருந்தே ப்ராணன், மனம்
மற்றும் எல்லா இந்திரியங்களும், வெளி, காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம்
(போன்ற பூதங்களும்) தோன்றின.

अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चन्द्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः ।
वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतान्तरात्मा ॥४॥

அக்னிர்மூர்த்தா சக்ஷ {ஷீ சந்த்ர ஸ_ர்யௌ
திச: ச்ரோத்ரே வாக் விவ்ருதாச்ச வேதா:
வாயு: ப்ராணோ ஹ்ருதயம் விஸ்வமஸ்ய
பத்ப்யாம் ப்ருத்வீ ஹ்யேஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா --2.1.4

பதவுரை:

அக்னிர் - அக்னி: மூர்த்தா - உருவம்: சக்ஷ {ஷீ - கண்களாக: சந்த்ர
ஸ_ர்யௌ - சந்திர சூரியன்: திச - திசைகள்: ச்ரோத்ரே - காதுகள்: வாக் -
வாக்கு: விவ்ருதாச்ச - விவரிக்கப்பட்ட: வேதா: - வேதங்கள் அல்லது
அறிவு: வாயு - காற்று: ப்ராணோ - ப்ராணன்: ஹ்ருதயம் - இதயம்:

விஸ்வம் -பிரபஞ்சம்: பத்ப்யாம் - கால்கள்: ப்ருத்வீ - நிலம்: அஸ்ய -
இவ்வாறு: ஹ ஏஷ - இருப்பது: ஸர்வபூத - எல்லாவற்றிற்கும்
மூலமான: அந்தராத்மா - உள்ளூரை ஆத்மா

கருத்துத் தொகுப்பு:

எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமான உள்ளூரை ஆத்மா, நெருப்பு
உருவம், சந்திர சூரியன் அதன் கண்கள். திசைகள் காதுகள்,
விவரிக்கப்பட்ட வேதங்களே வாக்கு, காற்று பிராணன், பிரபஞ்சம் அதன்
இதயம். நிலம் கால்கள்: இவ்வாறு இருப்பது.

तस्मादग्निः समिधो यस्य सूर्यः सोमात्पर्जन्य ओषधयः पृथिव्याम् ।
पुमान् रेतः सिञ्चति योषितायां बह्वी प्रजाः पुरुषात्संप्रसूताः ॥५॥

தஸ்மாதக்னி: ஸமிதோ யஸ்ய ஸ_ர்ய:

ஸோமாத் பர்ஜன்ய ஓஷதய: பிருதிவ்யாம்

புமான் ரேத: ஸிஞ்சதி யோஷிதாயாம்

பஹ்வீ: ப்ரஜா: புருஷாத் ஸம்ப்ரஸத்ரா:

--2.1.5

பதவுரை:

தஸ்மாத் - அதனால்: அக்னி - நெருப்பு: ஸமிதோ - எரிபொருட்கள்:
யஸ்ய - போல: ஸ_ர்ய: - சூரியன்: ஸோமாத் - குளிர்ச்சியால்: பர்ஜன்ய -
மேகங்கள்: ஓஷதய: - தாவரங்கள்: ப்ருதிவ்யாம் - நிலத்தால்: புமான் -
இறைவன்: ரேத: - சக்தியை: ஸிஞ்சதி - சிதற்றினான்: ய: எவர்: உஷித-
இறைநிலையில் கலந்தவர்கள்: அயாம் - வழியாக: பஹ்வீ - பலவித:
ப்ரஜா -உயிர்கள்: புருஷாத் - இறைவனிடமிருந்து: ஸம்ப்ரஸத்ரா -
தோன்றின.

கருத்துத் தொகுப்பு:

நெருப்பினால் எரிபொருட்கள் (எரிக்கப்படுவது) போல சூரியன்
(எரிக்கிறான்). குளிர்ச்சியால் மேகங்கள் உண்டாகின்றன. நிலத்தில்
தாவரங்கள் (வளர்கின்றன). இறைவன் (தன்) சக்தியை இறைநிலையில்
கலந்தவர்கள் வழியாக சிதற்றுகிறான். அதனால் பலவித உயிர்கள்

இறைவனிடமிருந்து தோன்றின.

ஏதோ ஆணும் பெண்ணும் கலப்பதால் உயிர் உண்டாவதாக எண்ணக்கூடாது. இறைவனின் சக்தியே உயிர்களிடத்தில் பரவி உயிர்களை உருவாக்குகின்றது என்பது கருத்து. மழை பொழிவதைப் பற்றி அழகாக (விஞ்ஞானபூர்வமாக) விவரித்திருப்பதும் உள்ளூரைப்பொருளாக அந்த மழையும் தாவரங்கள் உயிர்ப்பதற்கான இறைவனின் சக்தி சிதறலே என்று காட்டியிருப்பது உணரத்தக்கது.

तस्मादृचः साम यजूषि दीक्षा यज्ञाश्च सर्वे क्रतवो दक्षिणाश्च ।
संवत्सरश्च यजमानश्च लोकाः सोमो यत्र पवते यत्र सूर्यः ॥६॥

தஸ்மாத்தரசு: ஸாம யஜூம்ஷி தீக்ஷா h

யஞ்யாச்ச ஸர்வே க்ரதவோ தக்ஷா pணாச்ச

ஸம்வத்ஸரச்ச யஜமானச்ச லோகா:

ஸோமோ யத்ர பவதே யத்ர ஸ_ர்ய:

--2.1.6.

பதவுரை:

தஸ்மாத்தரசு - கணப்பொழுதில்: ஸாம யஜூம்ஷி - வேதங்கள்: யஞ்யாச்ச தீக்ஷா h - வேள்விகளுக்கான விதிமுறைகள்: ஸர்வே - எல்லாம்: க்ரதவோ - வெளிப்பட்டன: தக்ஷா pணாச்ச - கணப்பொழுதில். ஸம்வத்ஸரச்ச - காலத்தால்: யஜமானச்ச லோகா: - உடையவனைப்போல (இறைத்தன்மையோடு) உலகம். யத்ர - எங்கே: ஸ_ர்ய:- சூரியன்: பவதே - உள்ளதோ: யத்ர - அங்கே: ஸோம: -சந்திரன்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

கணப்பொழுதில் வேதங்கள், வேள்விக்கான விதிமுறைகள் எல்லாம் வெளிப்பட்டன. காலத்தால் இறைவனைப்போன்ற தன்மையில் உலகம் (தோன்றியது) சூரியன் உள்ள இடத்தில் சந்திரன் இருக்கிறது.

வேதம், விதிமுறைகள் எல்லாம் பிரம்மத்தின் வாக்கு என்று முந்தைய சூக்தத்தில் சொன்னவுடன் இவை உபதேசிக்கப்பட பலகாலம் ஆகியிருக்கும் என்று எண்ணக்கூடாது. எல்லாம் கணப்பொழுதில் தோன்றின என்று கூறுகிறார் அதர்வர். பிரபஞ்சம் தோன்ற சிறிது

காலம் சென்றிருக்கிறது. கணப்பொழுது என்று இரண்டு முறை கூறுவது அந்த கால அளவின் நுண்மையைக் குறிப்பிடத்தான்.

உலகம் இறைத்தன்மையோடு இருப்பதை சொன்னவர், சூரியன் இருக்குமிடத்தில் சந்திரன் இருக்கும் என்று கூறுவதன் மூலம் (இரவு-பகல், இருள்- ஒளி. நல்லவை-அல்லவை, ஆண்-பெண்) இரட்டைகளால் ஆனதே உலகம் என்பதையும், சந்திரனுக்கு சுய ஒளி இல்லை. சூரியனின் ஒளிர்ந்தலாலேயே சந்திரன் ஒளிக்கிறது என்பதையும் குறிப்பால் கூறியிருப்பது உணரத்தக்கது.

तस्माच्च देवा बहुधा संप्रसूताः साध्या मनुष्या पशवो वयांसि ।
प्राणापानौ ब्रीहियवौ तपश्च श्रद्धा सत्यं ब्रह्मचर्यं विधिश्च ॥७॥

தஸ்மாச்ச தேவா பஹுத்ரா ஸம்ப்ரஸுத்ரா:

ஸாத்யா மனுஷ்யா: பசுவோ வயாம்ஸி

ப்ராணாபானௌ வ்ரீஹியவௌ தபச்ச

ச்ரத்தா ஸத்யம் ப்ரஹ்மச்சர்யம் விதிச்ச

--2.1.7

தஸ்மாத் - அவ்வாறே: தேவா - தேவர்கள்: ஸாத்யா - ஸாத்யர்கள்: மனுஷ்யா - மனிதர்கள்: பசுவோ - மிருகங்கள்: வயாம்ஸி - பறவைகள்: பஹுத்ரா - பலவித: ஸம்ப்ரஸுத்ரா - தோன்றின. ப்ராண அபானௌ - உள்மூச்சு வெளிமூச்சு: வ்ரீஹி - நெல்: யவௌ -பார்லி: தபச்ச ச்ரத்தா - தவத்தில் நாட்டம்: ஸத்யம் - உண்மை: ப்ரஹ்மச்சர்யம் - பிரம்மத்தின் செயல்முறை: விதிச்ச - விதித்தபடி.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அவ்வாறே (ஆண், பெண் கலப்பில்) தேவர்கள், ஸாத்யர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள் போன்றவை பலவிதமானவைத் தோன்றின. உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு, தவத்தில் நாட்டம், உண்மை போன்றவை பிரம்மத்தின் செயல்பாட்டாலும் நெல் பார்லி போன்ற தானியங்கள், இறைவன் விதித்தபடியும் தோன்றின.

सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात् सप्तार्चिषः समिधः सप्त होमाः ।

सप्ते इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा गुहाशया निहिताः सप्त सप्त ॥८॥

ஸப்த ப்ராணா: ப்ரபவந்தி தஸ்மாத்:

ஸப்தார்ச்சிஷ: ஸமித: ஸப்த ஹோமா:

ஸப்தே இமே லோகா யேஷு{ சரந்தி ப்ராணா

குஹாசயா நிஹிதா: ஸப்த ஸப்த

--2.1.8

பதவுரை:

தஸ்மாத் - அதனிடமிருந்து: ப்ரபவந்தி - தோன்றுகின்றன: ஸப்த - ஏழு: ப்ராணா: - ப்ராணன்கள்: சப்த அர்ச்சிஷ -ஏழு நிற ஒளி: ஸமித: - ஸமித்துக்கள்: ஸப்த ஹோமா - ஏழு வேள்விகள்: குஹாசயா - இதய குகையில்: நிஹிதா - உறைகின்றன: ஸப்த ஸப்த - ஏழு ஏழாக. ஸப்தே - ஏழான: இமே- இந்த: லோகா - உலகங்கள்: யேஷு{- முழுவதும்: சரந்தி - செயல்படுகிறது: ப்ராணா - ப்ராணன்:

கருத்துத் தொகுப்பு:

இதயக் குகையில் ஏழு ஏழாக நிலைபெற்றிருக்கின்றன உணர்வு நிலைகள். அந்த உணர்வு நிலைகளிலிருந்தே ஏழு சக்திகள் தோன்றுகின்றன. ஒளியின் ஏழு நிறங்கள், எரிபொருட்கள், ஏழு வேள்விகள், ஏழேழு உலகங்களாக காட்சியளிக்கும் உணர்வு நிலைகளின் வழி இயங்கும் சுவாசம்.

இந்த சூக்தத்தின் பொருள் விரிவாக எடுத்துரைக்கத்தக்கது.

1. இதய குகை: நம் உணர்வுகள் யாவும் ஏழு வகைகளுக்குள் அடங்கும். ஆனால் அவற்றை நேர்மறை எதிர்மறை என்று இருவகைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஏழு ஏழாக இருக்கும் அந்த உணர்வுகள் யாவும் இதயக்குகையில் உள்ள ஆத்மாவில் ஒடுங்கும்.
2. ஏழு சக்திகள்: ஏழாக உள்ள இந்த உணர்வுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சக்தியை ஏற்படுத்துகிறது.
3. ஏழு நிறங்கள்: ஒவ்வொரு உணர்வு நிலையும் ஒவ்வொரு நிறத்தைத் தருகிறது. எனவே ஏழு நிறங்கள் ஒளியுடலில் தெரிகின்றன.
4. எரிபொருட்கள்: இந்த ஏழு சக்தி மையங்களின் இயக்கத்திற்கும் எரிபொருளாக இருப்பது நம் எண்ணங்களே.
5. ஏழு வேள்விகள்: புறப்பொருட்களைக் கொண்டு புறத்தில் செய்யப்படும் பல்வேறான வேள்விகள், நம் எண்ணங்களைப் பொசுக்கி,

சக்தி மையங்களில் செய்யப்படும்போது பல்வேறு வித்தைகளாக மாறி ஞான நிலைக்கு வழிசெய்கிறது.

6. ஈரேழு உலகங்கள்: நாம் வாழும் இந்த பூவுலகிற்கு மேலும் கீழுமாக, பதிணான்கு உலகங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவையாவும் உருத்தன்மை உடையவையல்ல. இதயத்தின் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளே, ஏழு ஏழாக சொல்லப்படும் அந்த உலகங்கள் என்கிறது இந்த மந்திரம்: நேர்மறை உணர்வுகள் மேலுலகங்களாகவும், எதிர்மறை உணர்வுகள் கீழுலகங்களாகவும் கொள்ளப்படவேண்டும்.

7. சுவாசம்: இந்த பல்வேறு உணர்வு நிலைகளில் மனிதன் இருக்கும்பொழுது அவனது சுவாசம் அதற்கேற்றவாறு மாறும். இதனைத்தான் ஏழான உலகங்களின் வழியில் சுவாசம் இயங்குகிறது என்று இந்த மந்திரம் தெரிவிக்கிறது.

மொத்தத்தில், ப்ராணனை பலவாக பிரித்துப் பார்ப்பதும், ஒளியைப்; பிரிப்பதும், பல்வேறு உலகங்களை உருவாக்குவதும் நம் மனமே என்கிறது இந்த மந்திரம்: இந்த மனதைக் கடந்து போனால் எல்லாம் மறைந்து போகும் என்ற கருத்து அறியத்தக்கது.

अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः ।

अतश्च सर्वा ओषधयो रसश्च येनैष भूतैस्तिष्ठते ह्यन्तरात्मा ॥९॥

அத: ஸமுத்ரா கிரயச்ச ஸர்வே: ஸ்மாத்

ஸ்யந்தந்தே ஸிந்தவ: ஸர்வரூபா

அதச்ச ஸர்வா ஓஷதயோ ரஸச்ச

யேனைஷ பூதைஸ்திஷ்ட்டதே ஹ்யந்தராத்மா -- 2.1.9

பதவுரை:

அத: - பிறகு: ஸமுத்ரா - கடல்கள்: கிரயச்ச -மலைகள்: ஸர்வே - எல்லாம்: அஸ்மாத்- அவ்வாறே: ஸ்யந்தந்தே - பெருகுகின்றன: ஸிந்தவ: - நதிகள்: ஸர்வரூபா - பல உருவங்களில்: அதச்ச - அதற்கும் பிறகு: ஸர்வா -எல்லா: ஓஷதய உ - மருந்து போன்ற திரவங்கள்: யேன ஏஷ - எதனால்: பூதைஸ் - உயிர்களில்: திஷ்ட்டதே - உறைந்து: ஹ அந்தராத்மா - உள்ளே ஆத்மா இருக்கிறது.

கருத்துத் தொகுப்பு:

பிறகு மலைகள், கடல்கள் எல்லாம் (இறை இச்சையால்) தோன்றின. அதிலிருந்தே நதிகள் பல உருவங்களில் பெருகின்றன. அதற்கும் பிறகு மருந்து போன்ற எல்லா திரவங்களால் (அல்லது திரவங்களின் உருவில்) உயிர்களில் உள்ளே ஆத்மா உறைந்திருக்கிறது.

இந்த சூக்தத்தை நுட்பமாக புரிந்து கொள்ளுங்கள். மேலெழுந்தவாறு பார்த்தால் இது சாதாரணமாக 'எல்லாம் பிரம்மத்தின் உருமாற்றம்' என்பது போல் தோன்றும், ஆனால் இரண்டாவது வரியில் உள்ள 'ஸர்வ ரூபா' என்ற சொல் எதற்காக? இங்கு நதிகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டது நதிகளைப் போல் ஓடும் திரவமான இரத்தத்தை குறிப்பது. இதனை "மருந்து போன்ற திரவங்களால்" என்ற வார்த்தைகள் உறுதி செய்கின்றன. இந்த 'மருந்து போன்ற திரவங்கள்' என்பது, எச்சில், சளி, சீழ் போன்ற (புறத்தில் உருவாகாத) திரவங்களை நுட்பமாக குறிக்கிறது.

पुरुषः एवेदं विश्वं कर्म तपो ब्रह्म परामृतम् ।
एतद्यो वेद निहितं गुहायां सोऽविद्याग्रन्थिं विकिरतीह सोम्य ॥१०॥

புருஷ ஏவேதம் விச்வம் கர்ம தபோ பிரஹ்ம பராம்ருதம்
ஏதத்யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம்
ஸோ அவித்யா கிரந்திம் விகிரதீஹ ஸோம்ய --2.1.10

பதவுரை:

புருஷ ஏவ இதம் - பிரம்மமே இங்கு எல்லாம்: விச்வம் - பிரபஞ்சம்: தப உ கர்ம - தவம் போன்ற கர்மங்கள்: பிரஹ்ம - பிரம்மம்: பரா - முன்னர்: அம்ருதம் -இனியவை: ஏதத் - இதனை: ய உ - யார்: நிஹிதம் - உறைந்திருக்கும்: குஹாயாம் - இதயத்தில்: ஸ உ - அவனே: அவித்யா - அறியாமை: கர்ந்திம் -தளைகளிலிருந்து: விகிரதி - விடுபடுகிறான்: இஹ - இங்கேயே: ஸோம்ய - இனிமையாக.

பிரபஞ்சம் முழுவதும் பிரம்மமே. தவம் போன்றவையும் பிரம்மம் இனிமையாக வெளிப்படுத்தியவையே (சொன்னவை) என்பதாக யார் ஒருவன் (தன்) இதயக் குகையில் உறைந்திருக்கும் பிரம்மத்தை

(ஆன்மாவை) உணர்கிறானோ அவன் இங்கேயே அறியாமைத் தளையிலிருந்து இனிமையாக விடுபடுகிறான்.

'இங்கேயே' என்ற சொல் முக்கியமானது. இறந்தபின் என்றில்லாமல், இங்கேயே - வாழும் பொழுதே - அறியாமையிலிருந்து விடுபடுகிறான் என்பது நுட்பமாக உணரத்தக்கது. 'இனிமையாக' என்று ஏன் சொல்லப்பட்டது? அறியாமையிலிருந்து வெளிவருவது அவ்வளவு எளிதல்ல. நம் மனம் செய்யும் கற்பனைகளும், விளையும் ஏக்கமும் நம்மை அறியாமையிலேயே மூழ்கி இருக்கச்செய்யும். அந்த கற்பனைகளை மீறி முழுமையான சத்தியத்தை ஏற்பதை வேதங்கள் 'சத் ந்யாஸம் - ஸந்நியாஸம்' என்று குறிப்பிடுகின்றன.

தொகுப்புரை

பிரபஞ்சம், பிரம்மத்திலிருந்து தோன்றிய விதத்தை மிக அழகாக இந்தப் பகுதி விவரிக்கிறது. மேலும் இன்றைய அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புகள் இந்த கருத்தை அப்படியே பிரதிபலிப்பது உணரத்தக்கது.

அதிர்வுதான் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம் என்பதை கவித்துவமாக சொல்கிறார் அதர்வர்.

பொதுவாக பிரம்மஞானத்திற்கான பாதைகள் நான்கு. அவை கர்ம, ஞான, யோக, பக்தி என்பவை. இவற்றில் பக்தி என்பது கர்மம் மற்றும் ஞானப்பாதையில் ஏற்படுவது. முதல் முண்டகத்தில் கர்மங்களைப் பற்றி பேசியவர் இங்கே ஞான வழியை, விசாரித்து உணரும் பாதையைக் காட்டுகிறார்.

இதி முண்டகோபநிஷதி த்விதிய முண்டக பிரதம: கண்ட:

இவ்வாறு முண்டக உபநிஷத்தின் இரண்டாம் முண்டகம் முதல் அத்தியாயம் (நிறைவுறுகிறது)

இரண்டாம் முண்டகம் - இரண்டாம் பாகம்

आविः संनिहितं गुहाचरन्नाम महत्पदमत्रैतत्समर्पितम्।
एजत्प्राणन्निमिषच्च यदेतज्जानथ सदसद्वरेण्यं परं विज्ञानाद्यद्वरिष्ठं
प्रजानाम् ॥१॥

ஆவி: ஸன்னிஹிதம் குஹாசரம் நாம
மஹத்பதம் அதரைதத் ஸமர்பிதம்
ஏஜத் ப்ராணன் நிமிஷ்ச யதேதத் ஜானத ஸதஸத் வரேண்யம்
பரம் விஞ்ஞானாத் யத்வரிஷ்ட்டம் பிரஜானாம் -- 2.2.1

பதவுரை:

ஆவி: - ஆதாரமான: ஸன்னி ஹிதம் - அருள்வது: குஹாசரம் -
இதயத்தில் உறைவது: நாம - என்று சொல்லப்படும்: மஹத்பதம் -
மகிமையுள்ள சொல்: அத்ர - அதில்: ஏதத் - இவை: ஸமர்பிதம் -
ஒடுக்கம்: ஏஜத் ப்ராணன் - ஒடுகின்ற உயிர்: நிமிஷ்ச -
இமைப்பொழுதில்: யத் - இந்த: ஏதத் - இவை: ஜானத - அறிந்தவன்: ஸத்
அஸத் - உண்மை உண்மையற்றது: வரேண்யம் - மிகவும் உயர்ந்தது:
பரம் - முழுமுதல் அல்லது ஆதிமூலம்: விஞ்ஞானாத் - அறிந்ததால்: யத்
- அவன்: வரிஷ்ட்டம் - உயர்ந்தவன்: பிரஜானாம் - உயிர்களில்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ஆதாரமான அருள், இதயத்தில் உறைவது என்று சொல்லப்படும்
அந்த மகிமையுள்ள ஒலியில் ஒடுகின்ற உயிர் இமைப்பொழுதில்
ஒடுங்கும். இதனை உண்மை, உண்மையற்றது (என்று) அறிந்தவன், மிக
உயர்ந்ததான ஆதிமூலத்தை அறிந்ததால் அவன் உயிர்களில்
உயர்ந்தவன்.

यदर्चिमद्यदणुब्योऽणु च यस्मिँल्लोका निहिता लोकिनश्च ।
तदेतदक्षरं ब्रह्म स प्राणस्तदु वाङ्मनः ।
तदेतत्सत्यं तदमृतं तद्वेद्व्यं सोम्य विद्धि ॥२॥

யதர்ச்சிமத் யதணுப்யோ ஸணு ச
யஸ்மின் லோகா நிஹிதா லோகின ச
ததேததக்ஷ ரம் பிரஹ்ம ஸ ப்ராணஸ்தது வாங்மன
ததேதத் ஸத்யம் ததம்ருதம் தத்வேத்தவ்யம்
ஸோம்ய வித்தி --2.2.2.

பதவுரை:

யத் - எது: அர்ச்சிமத் - ஒளிமயமானது: யத் - எது: அணுப்யோ - அணுவை விட: அணு ச - அணுவாகவும்: யஸ்மின் - எதில்: லோகா - உலகங்கள்: லோகின ச - உயிர்களும்: நிஹிதா - உறைகின்றன: தத் ஏதத் - அதுவே : அக்ஷ ரம் பிரஹ்ம - அழிவற்ற பிரம்மம்: ஸ - அது: ப்ராண - ப்ராணன்: தத் உ - அதுவே: வாக் மன - வாக்கு, மனம்: ததேதத்- அதுவே: ஸத்யம் - பேருண்மை: தத் - அது: அம்ருதம் - அழிவற்றது: தத் - அது: வேத்தவ்யம் - அறியத்தக்கது: ஸோம்ய - இனிமையாக: வித்தி - அறிவாய்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எது ஒளிமயமானதோ, எது நுண்ணியதிலும் நுண்ணியதோ, எதில் (இந்த) உலகங்களும், உயிர்களும் உறைகின்றனவோ, அதுவே அழிவற்ற பிரம்மம்: அதுவே ப்ராணன், மனம், வாக்கு. அது அழிவற்றது. பேருண்மை அதுவே. அது அறியத்தக்கது, (அதனை) இனிமையாக அறிவாய்.

'இனிமையாக அறிவாய்' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த பேருண்மை ஆனந்தமாக உணரப்படவேண்டும் என்பது உட்கருத்து. முரட்டுத்தனமான ஹட யோகங்கள் இங்கே பயனற்றவை. செயற்கையான புலக்கட்டுப்பாடும் அப்படியே. இதனை வலியுறுத்தவே பல சூக்தங்களில் 'இனிமையான' என்ற பதம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्त्रं शरं ह्युपासानिशितं संधयीत ।

आयम्य तद्भावगतेन चेतसा लक्ष्यं तदेवाक्षरं सोम्य विद्धि ॥३॥

தனுர்க்ருஹீத்வௌபநிஷதம் மஹாஸ்த்ரம்

சரம் ஹி உபாஸானிசிதம் ஸந்தயீத

ஆயம்ய தத்பாவகதேன சேதஸா

லக்ஷ யம் ததேவாக்ஷ ரம் ஸோம்ய வித்தி.

--2.2.3

பதவுரை:

தனுர் - வில்லை: க்ருஹீத்வா - எடுத்து: உபநிஷதம் - ரகசிய அறிவு: மஹா அஸ்த்ரம் - பெரும் சக்தி: சரம் ஹி - அம்பில்: உபாஸானி - தியானத்தால்: சிதம் - கூர்மையாக்கப்பட்ட: சந்தயீத - எல்லைவரை:

ஆயம்ய -இழுத்து : தத் - அந்த: பாவகதேன - பாவனையில்: சேதஸா - மனத்தால்: ஸகூ யம் - இலக்கு: தத் ஏவ - அதுவே: அகூ ரம் - அழிவற்றது. ஸோம்ய - இனிமையாக: வித்தி - அறிவாய்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

வில்லில் நானேற்றி அந்த நாணை இயன்றவரை இழுத்து அம்பு தொடுப்பது போல், வில்லில் ரகசிய அறிவு பெரும் சக்தியாக, தியானத்தால் கூர்மையாக்கப்பட்ட மனதை அம்பாகத் தொடுத்து அதில் ஏற்றி, அந்த அம்பை இயன்ற எல்லைவரை இழுத்து, அந்த பாவனையில் மனமாகிய அம்பால் (குறி பார்க்கப்படும்) இலக்கு அந்த அழிவற்ற பிரம்மமே என்பதை இனிமையாக அறிவாய்.

அந்த காலத்தில் அம்பில் பல்வேறு சக்திகளை மந்திரத்தாலும், தியான பலத்தாலும் ஏற்றுவர். அவையே அஸ்திர வித்தை எனப்படும். உதாரணம் பிரம்மாஸ்திரம். அம்பில் சக்தியை ஏற்றுவது போல நம் மனதில் உபநிஷத்தால் பெற்ற அறிவு ஏற்றப்பட வேண்டும் என்பது கருத்து. இயன்ற வரை இழுத்து என்று சொல்வதால் தியானத்தின் எல்லைகளைத் தொடவேண்டும் என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு தொடுக்கப்படும் அம்பின் இலக்கு எது? அது அழிவற்ற பிரம்மம். இலக்கை அடைந்து விட்ட அம்புக்கு எந்த மரியாதையும் இல்லை. எய்தவனே எல்லா பாராட்டுக்கும் உரியவன். அதுபோலவே மனமாகிய அம்பு பிரம்மத்தை தொட்டுவிட்டால் அடையாளம் இழந்து போகும் என்பது நுட்பமாக உணரத்தக்கது.

இங்கும் இனிமையாக என்று சொல்வதன் மூலம் இந்த 'தியானம்' இயல்பாக இருக்க வேண்டும். வன்முறையாக புகுத்தப்படக் கூடாது என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

प्रणवो दनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते ।

अप्रमत्तेन वेद्ध्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥४॥

ப்ரணவோ தணு: சரோ ஹயாத்மா பிரஹ்ம தல்லகூ ; யமுச்சதே
அப்ரமத்தேன வேத்தவ்யம் சரவத் தத்மய: பவேத். --2.2.4

பதவுரை:

ப்ரணவோ - ப்ரணவமே (ஓங்காரம்): தணு: - வில்: சர உ - அம்பு, ஹயாத்மா பிரஹ்ம - ஆத்மாவாக இருக்கின்ற பிரம்மம்: தத் - அது: லக்ஷ; யம் - இலக்கு: உச்சதே - சொல்லப்பட்டது.

அப்ரமத்தேன - சிதறாத கவனத்தோடு: வேத்தவ்யம் - அறியவேண்டும்: சரவத் - அம்பு போல: தத்மய - இலக்குமயமாக: பவேத் - ஆகவேண்டும்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ஓங்காரமே வில். அம்பின் இலக்கு ஆத்மாவாக இருக்கின்ற பிரம்மம் என்று (முந்தைய சூக்தத்தில்) சொல்லப்பட்டது. சிதறாத கவனத்தோடு அறியவேண்டும். (இலக்கை அடைந்த) அம்பு போல (தன் சுயம் இழந்த மனம்) பிரம்மமயமாக வேண்டும்.

ஓங்காரமே அனைத்திற்கும் அடிப்படையான அநாஹத த்வனி. அதனால் அதுவே வில். மேலும் ஓங்கார நாதம் இதயத்தின் சக்தியை அதிகரிக்க வல்லது என்பதால் மனமாகிய அம்பிற்கு ஆதாரமான வில்லாக அது கூறப்பட்டது.

यस्मिन्द्यौ: पृथिवी चान्तरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः ।
तमेवैकं जायथ आत्मानमन्या वाचो विमुञ्चथामृतस्यैष सेतुः ॥५॥

யஸ்மின் தயௌ: பிருதிவி சாந்தரிக்ஷ மோதம்

மன: ஸஹ ப்ராணைச்ச ஸர்வை

தமேவைகம் ஜானத ஆத்மானம் அன்யா

வாசோ விமுஞ்சத அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது

-- 2.2.5

பதவுரை:

யஸ்மின் - எதனுடைய : தயௌ- கருணையால்: பிருதிவி - உலகம்: அந்திரிக்ஷ ம் ச - வெளியும்: ஓதம் - நிலைபெறுதல்: மன: - மனம்: ஸஹ ப்ராணைச்ச - மற்ற உயிர்களும்: ஸர்வை -எல்லாம்: தம் ஏவ - அதுவே: ஏகம் -ஒன்றானது: ஜானத - அறிந்தவன்: ஆத்மானம் - ஆத்மாவை பற்றிய: அன்யா - மற்ற: வாச உ - பேச்சுக்களை: விமுஞ்சித - விடுகின்றவன்: அம்ருதஸ்ய ஏஷ- நெகிழ்வுத்தன்மையில்: ஸேது - கடல்.

எந்த கருணையால் பிரபஞ்சமும், வெளியும், மனம், மற்ற உயிர்களும் நிலைபெற்றுள்ளதோ அந்த ஒன்றான (பிரம்மத்தை) அறிந்து, ஆத்மாவைப் பற்றியதல்லாத மற்ற பேச்சை விடுகிறவன் நெகிழ்வுத்தன்மையால் கடல் (போல விரிகிறான்).

अरा इव रथनाभौ संहता यत्र नाड्यः स एषोऽन्तश्चरते बहुधा जायमानः ।
ओमित्येवं ध्यायथ आत्मानं स्वस्ति वः पाराय तमसः परस्तात् ॥६॥

அரா இவ ரதநாபௌ ஸம்ஹதா யத்ர நாட்ய:

ஸ ஏஷோ:ந்தச்சரதே பஹு:தா ஜாயமான
ஓமித்யேவம் த்யாயத ஆத்மானம்

ஸ்வஸ்தி வ: பாராய தமஸ: பரஸ்தாத்.

-2.2.6

பதவுரை:

அரா - ஆரக்கால்கள்: இவ - போல்: ரதநாபௌ - ரதத்தின் அச்சில்: ஸம்ஹதா - கூடுவது: யத்ர - எவ்வாறு: நாட்ய: - நாடிகள்: ஸ - அது: ஏஷ - இந்த: அந்த - உள்ளே: சரதே - இருக்கின்றது: பஹு:தா - பலவாறு: ஜாயமான - வெளிக்காட்டியபடி: ஓம் - ஓம்: இதி - என்று: ஏவம் - ஒன்றே: த்யாயத - த்யானியுங்கள்: ஆத்மானம் - ஆத்மாவாக: ஸ்வ அஸ்தி - தான் உள்ளது: வ: - உங்களுக்கு: பாராய - எதிர்புறத்தில்: தமஸ: சோம்பல்: பரஸ்தாத் - அப்பால்.

ரதத்தின் அச்சில் ஆரக்கால்கள் கூடுவது போல் நாடிகள் கூடுகின்ற இடத்தில் (இதயத் தாமரை அல்லது அநாகத சக்கரம்) பலவாறு வெளிக்காட்டியபடி அது (பிரம்மம்) இருக்கிறது. ஓம் (எனும் ஓங்காரம்) என்ற ஒன்றே ஆத்மாவாக (உள்ளது என்று) தியானியுங்கள். உங்களுக்கு சோம்பலின் எதிர்புறத்தில் அப்பால் தான் (ஆத்மா) உள்ளது.

த்யானம் என்பது தொடர்ந்த விழிப்புணர்வு. ஏதோ சில நிமிடங்கள் கண்களை மூடி அமர்வதல்ல. அதனாலேயே சோம்பலின் எதிர்புறத்தில் ஆத்மா உள்ளது என்கிறார் அதர்வர்.

ஓம் எனும் பிரணவமே பிரம்மம் என்பதை நுட்பமாக உணர்த்தியுள்ளார்.

यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्यैष महिमा भुवि ।

दिव्ये ब्रह्मपुरे ह्येष व्योम्यात्मा प्रतिष्ठितः ॥७॥

मनोमयः प्राणशरीरनेता प्रतिष्ठितोऽन्ने हृदयं सन्निधाय ।
तद्विज्ञानेन परिपश्यन्ति धीरा आनन्दरूपममृतं यद्विभाति ॥८॥

ய: ஸர்வஞ்ய: ஸர்வவித் யஸ்யைஷ மகிமா புவி

திவ்யே பிரம்மபுரே ஹ்யேஷ வ்யோமனயாத்மா பிரதிஷ்டித:

மனோமய: ப்ராணசரீர நேதா

பிரதிஷ்டிதோsன்னே ஹ்ருதயம் ஸன்னிதாய

தத்விஞ்ஞானேன பரிபச்யந்தி தீரா

ஆனந்தரூபம் அம்ருதம் யத்விபாதி

--2.2.7

பதவுரை:

ய: அவர்: ஸர்வஞ்ய - எல்லாம் வல்லவர்: ஸர்வவித் - எல்லாம் அறிந்தவர்: யஸ்ய ஏஷ - அந்த அவரால்: மகிமா - பெருமை அடைகிறது: புவி - உலகம்: திவ்யே - ஒளியொருந்திய: பிரம்மபுரே - இதயத்தாமரையுள்: ஹ்யேஷ - அங்கே: வ்யோம்ன - வியாபித்துள்ள அல்லது நிறைந்துள்ள வெளியில்: ஆத்மா - ஆத்மா: பிரதிஷ்டித: - நிலைபெற்று இருக்கிறது: மனோமய: - எண்ணங்களாக: ப்ராண சரீர - உயிர் உடலில்: நேதா - ஆள்பவர்: ப்ரதிஷ்டித உ - நிலைபெற்றுள்ளார்: அன்னை - அவ்வாறே: : ஹ்ருதயம் - இதயத்தில்: ஸன்னிதாய- காட்சியளிக்கிறார்: தத் - அதனை: விஞ்ஞானேன - அறிவால்: பரிபச்யந்தி - நன்கு உணர்கின்ற: தீரா - விழிப்புற்றவர்கள்: ஆனந்தரூபம் - பேராணந்த வடிவம்: அம்ருதம்- அழிவற்றது: யத் - அது: விபாதி- ஒளிக்கின்றது.

பிரம்மம் அல்லது இறைவன் எல்லாம் வல்லவர், எல்லாம் அறிந்தவர். அவராலேயே உலகம் பெருமை அடைகிறது. ஒளிபொருந்தியதான இதயத்தாமரையில் அங்கே நிறைந்துள்ள வெளியில் ஆத்மா(வாக) - பிரம்மம் - நிலைபெற்றிருக்கிறது. எண்ணங்களாக உயிர் உடலில் ஆட்சி புரிகிறது. அவ்வாறே இதயத்தில் காட்சியளிக்கிறது. அதனை அறிவால் நன்கு உணர்கின்ற விழிப்புற்றவர்கள் (இதயத்தில்) அழிவற்ற பேராணந்தமாக ஒளிக்கின்றது.

भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे ॥९॥

பித்யதே ஹ்ருதய க்ரந்தி: சித்யந்தே ஸர்வஸம்சயா: கூஷ P யந்தே
சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மின் த்ருஷ்ட்டே பராவரே. --2.2.8

பதவுரை:

பித்யதே - அகல்கிறது: ஹ்ருதய க்ரந்தி: - மனக்குழப்பம்: சித்யந்தே
- தீர்கின்றன: ஸர்வ - எல்லா: ஸம்சயா - சந்தேகங்களும்: கூஷ P யந்தே -
அழிகின்றன: அஸ்ய - அவனது: கர்மாணி ச - கர்ம வினைகளும்:
தஸ்மின் - அதனது: த்ருஷ்ட்டே - காட்சியால்: பராவரே -
சொல்கிறார்கள்.

பிரம்மத்தை (இறைவனை அல்லது ஆத்மாவை) தரிசிப்பதால்
மனக்குழப்பங்கள் அகல்கின்றன. எல்லா சந்தேகங்களும் தீர்கின்றன.
அவனது வினைப்பயன்களும் அழிகின்றன என்று சொல்கிறார்கள்
(அல்லது உபதேசித்திருக்கிறார்கள்)

हिरण्मये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलम् ।

तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिस्तद्यदात्मविदो विदुः ॥१०॥

ஹிரண்மயே பரே கோசே விரஜம் பிரஹ்ம நிஷ்கலம் தச்சுப்ரம்
ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸு தத்யத் ஆத்மவிதோ விது: --2.2.9

பதவுரை:

ஹிரண்மயே - பொன்னிறமான: பரே - மேலான: கோசே -
கோளத்தில்: விரஜம் - குறைகளற்ற: பிரஹ்ம - பிரம்மம்: நிஷ்கலம் -
பகுதிகளற்ற: தத் - அது: சுப்ரம் - தூய்மையானது: ஜ்யோதிஷாம் -
ஒளிகளுக்கெல்லாம்: ஜ்யோதி - ஒளி: தத் - அது: யத் - எது: ஆத்ம வித்
உ - ஆத்மாவை உணர்ந்தவன்: விது: - அறிந்திருக்கிறான்.

தூய்மையானதும் ஒளிகளுக்கெல்லாம் (ஆதார) ஒளியானதும்
எதுவோ அதனை, ஆத்ம ஞானம் உள்ளவன், பொன்னிறமான,
குறைகளற்ற, பகுதிகளற்ற மேலான கோளத்தில் பிரம்மத்தை
(ஆத்மாவாக) அறிகிறான் (அல்லது அறிந்திருக்கிறான்).

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ।

तमेव भान्तमनुभाति र्सी तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥१०॥

ந தத்ர ஸ_ர்யோ பாதி சந்த்ர தாரகம்

ந இமோ வித்யுதோ பாந்தி பாந்திகுதோSயமக்னி:
தமேவ பாந்தமனுபாதி ஸ ர் வம்
தஸ்ய பாஸா ஸ ர் வமிதம் விபாதி.

-2.2.10

பதவுரை:

தத்ர - அங்கே: ஸு ர்யோ -சூ ரி யனும்: ந பாதி - ஒளி ர்
வதில்லை: சந்த்ர தாரகம் - சந்திரன், நட்சத்திரங்கள்: ந - இல்லை:
இமா - இந்த: வித்யுத் - மின்னல்: உ -கூட: பாந்தி -ஒளிர் வது:
பாந்தி - ஒளிர்வது: குத - எவ்வாறு: அயம் - இந்த: அக்னி - நெருப்பு:
தமேவ - அதன்: பாந்தம் ஏவ-ஒளி ர் தலாலேயே: அனுபாதி -
(பிரதிபலித்து) ஒளி ர் கின்றன: ஸ ர் வம் - எல்லாம்: தஸ்ய - அதன்:
பாஸா ஸ்-ஒளியால்: ஸ ர் வம் - எல்லாம்: இதம் - இங்கே: விபாதி -
காட்சியளிக்கின்றன.

எங்கே சூரியன் ஒளிர்வதில்லையோ, சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும்
ஒளிர்வதில்லையோ, மின்னலும் ஒளிர்வதில்லையோ, (அங்கே) நெருப்பு
எப்படி ஒளிரும்? அதன் (பிரம்மத்தின்) ஒளியை பிரதிபலித்தே எல்லாம்
ஒளிக்கின்றன. அந்த பிரம்மத்தின் ஒளியாலேயே எல்லாம்
காட்சியளிக்கின்றன.

சென்ற சூக்தத்தில் 'பொன்னிறமான கோளம்' என்று சொன்னதால்
இறைவன் அல்லது பிரம்மம் ஏதோ வானத்தில் இருப்பதாக
நினைத்துவிடக்கூடாது என்பதால் 'சூரியன், சந்திரன் போன்றவை
அங்கே ஒளிர்வதில்லை' என்று கூறி பிரம்மம் நம் இதயத்தில்
இருப்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ब्रह्मैवेदमृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चाद्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण ।
अधश्चोर्ध्वं च प्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठम् ॥११॥

பிரஹ்மைவேதம் அம்ருதம் புரஸ்தாத் பிரஹ்ம
பச்சாத் பிரஹ்ம த க்ஷி ணச்சோத்தரேண
அதச்சோர்த்தம் ச ப்ரஸ்ருதம்
பிரஹ்மைவேதம் விச்வமிதம் வரீஷ்ட்டம்

--2.2.11

பதவுரை:

பிரஹ்ம - பிரம்மம்: இவ - இங்கு: ஏதம் - ஒன்றே: அம்ருதம் - அழிவற்றது. புரஸ் - கிழக்கே: தத் - அது: பிரஹ்ம - பிரம்மம்: பச்சாத் - மேற்கில்: தக்ஷணம் - தெற்கிலும்: உத்தரேண - வடக்கிலும்: அதச்ச - கீழேயும்: ஊர்த்தம் ச - மேலேயும்: புரஸ்ருதம் - எங்கும்: பிரஹ்ம இவ ஏதம் - இங்கு பிரம்மம் ஒன்றே: விச்வம் இதம் - உலகத்தில்: வரீஷ்ட்டம் - உயர்ந்தது.

இங்கு பிரம்மம் ஒன்றே அழிவற்றது. கிழக்கே மேற்கே தெற்கே வடக்கே மேலே கீழே எங்கும் பிரம்மமே: இங்கு பிரம்மம் ஒன்றே உலகத்தில் உயர்ந்தது.

தொகுப்புரை

பிரம்ம ஞானத்திற்கான பாதைகள் நான்கு என்பதைப்பார்த்தோம். இந்த பகுதி முழுவதும் யோக மார்க்கம் கூறப்படுகிறது. யோக சாஸ்திரம் காட்டும் அடிப்படை சக்தி மையங்கள் ஆறு. மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி மற்றும் ஆஞ்ச்யா. இவற்றுள் அநாகதம் இதயத்திற்கு அருகில் உள்ளது. இந்த சூக்தத்தில் குறிப்பிடப்படும் இதயத்தாமரை இதுவே.

ஆனால், யோக சாஸ்திரம் சொல்லும் ஞானக்கண் அல்லது மூன்றாம் கண் அதாவது ஆஞ்ச்யா எனும் புருவ மையச் சக்கரம் பற்றி பேசாமல் இதயத்தைப் பற்றி ஏன் பேச வேண்டும்? மனிதனின் அறிவு மயக்கத்திற்குக் காரணம் 'அன்பு' மற்றும் 'பிறர் கவனம்' இரண்டையும் ஈர்க்க அவன் செய்யும் செயல்களே. இந்த ஈர்ப்புக்குக் காரணம் அவனது இதயத் தாமரை சக்தி குன்றி இருப்பது. இந்த இதயத்தாமரை சக்தி நிறைந்தால் 'நேசத்தால் தேசங்கள் ஒன்றுபடும்' என்பதைத்தான் 'கடல் போல் விரிவடைகிறான்' என்கிறது ஐந்தாவது மந்திரம்.

இதயத்தாமரைக்கு சக்தியளிப்பது எது? பிரபஞ்சத்திற்கே ஆதாரமான ஓங்காரத் த்வனி என்கிறார் அதர்வர். ஓங்காரம் மூலாதாரத்தையும் இதயத்தாமரையையும் இணைக்கும் அதிர்வு. ஓளவையாரின் 'விநாயகர் அகவல்' இதை மிகச்சரியாக எதிரொலிப்பது உணரத்தக்கது.

இதி முண்டகோபநிஷதி த்விதீய முண்டக த்விதீய கண்ட:
இவ்வாறு முண்டக உபநிஷத்தின் இரண்டாம் முண்டகம் இரண்டாம்
அத்தியாயம்.

முன்றாம் முண்டகம் முதல் பாகம்

द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते तयोरन्यः
पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति ॥१॥

த்வா ஸு(பர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா

ஸமானம் வருக்ஷ ம் பரிஷஸ்வஜாதே

தயோரண்ய பிப்பலம் ஸவாத்வத்தி

அனசன்ன் அன்யோ அபிசாகசீதி

--3.1.1

பதவுரை:

த்வா - இரண்டு: ஸு(பர்ணா - அழகிய இலைகளை உடைய:
ஸயுஜா - ஸமமாக வலிமையாக்கப்பட்ட: ஸகாயா - நெருங்கிய
உறவுள்ள: ஸமானம் - சரி நிகரான: வருக்ஷ ம் - மரம்: பரிஷஸ்வஜாதே
- (சபையில் வீற்றிருப்பதைப் போல்) இருக்கின்றன: தயோரண்ய -
அவற்றிலொன்று: பிப்பலம் - அரசமரம்: ஸ்வாத்வ- இனிய: அத்தி:-
உணவு: அனசன்ன் - உணவு ஏற்காமல்: அன்யோ - மற்றபடி: அபிசாகசீதி
- ஒளியுடன் இருக்கிறது.

அழகிய இலைகளை உடைய, ஸமமான வலிவுடைய, நெருங்கிய,
சரி நிகரான, இரண்டு மரங்கள் (கம்பீரமாக) இருக்கின்றன.
அவற்றிலொன்று, அரசமரம் இனிய உணவான பழங்களைத் தான்
கொடுத்தாலும், வெளியிலிருந்து எந்த உணவையும் ஏற்காமல் மற்றபடி
ஒளியுடன் இருக்கிறது.

ஒரு காட்டில் இரண்டு மரங்கள் உள்ளன. இரண்டும்
எல்லாவற்றிலும் சமமானவை. அதில் ஒன்றான முதிர்ந்த அரசமரம்
தன் பழங்களை பிற உயிர்களுக்கு உணவாகக் கொடுக்கிறது. ஆனால்
தான் எந்த (வெளிப்புற) உணவையும் ஏற்காமல் இயற்கை சக்திகளான

ஐம்பெரும் பூதங்களின் உதவியுடன் தன் உணவைத் தானே தயாரித்துக் கொண்டு ஒளியுடன் திகழ்கிறது.

ஸுபர்ணா என்ற சொல்லுக்கு கருடன், பறவை இறகு, இலை, சூரிய ஒளிக்கீற்று என்று பல பொருள் உண்டு. இந்த இடத்தில் உகந்த பொருளை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். அடுத்த சூக்தத்தின் கருத்தும் இதை ஒட்டியே அமைந்திருக்கிறது.

समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नोऽनीशया शोचति मुह्यमानः ।

जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोकः ॥२॥

ஸமானே வருகேஷ புருஷோ நிமக்னோ

ஸ்நீசயா சோசதி முஹ்யமான

ஜுஷ்ட்டம் யதா பத்யத்யன்யம் ஈசமஸ்ய

மகிமானமிதி வீதசோக:

--3.1.2.

பதவுரை:

ஸமானே - சமமான: வருகேஷ - மரத்தினை: புருஷோ:- மனிதன்: நிமக்னோ-மூழ்கி: அநீசயா - வழிகாட்டுதல் இல்லாமல்: சோசதி - வருந்துகிறான்: முஹ்யமான - அடிக்கடி: ஜுஷ்ட்டம் -திருப்தியடைந்து: யதா- எப்பொழுது: பத்யத் - காண்பது: அன்யம் - வேறுபாடு: ஈசமஸ்ய - இறைத்தன்மையால்: மகிமானம் இதி - மகிமை என்று: வீதசோக - சோகமற்று:

வழிகாட்டுதலற்ற மனிதன் அடிக்கடி வருத்தத்தில் மூழ்குகிறான். எப்பொழுது சமமான (முந்தைய சூக்தத்தில் சொன்ன) மரங்களைக் கண்டு இந்த வேறுபாட்டிற்கு இறைத்தன்மையின் மகிமையே காரணம் என்று எப்பொழுது திருப்தியடைகிறானோ (எப்பொழுது) துயரங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான்.

மனிதன் எதைத் தேடினாலும் அடிப்படையாக அவன் தேடுவது இன்பத்தையே. அதற்கு அடிப்படை உயிர் வாழ்தல். அந்த உயிர்வாழ்தலுக்கு அடிப்படையாக உணவை நினைத்து, அந்த அறியாமையால் மனிதன் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறான். முந்தைய சூக்தத்தில் சொன்ன அரச மரம் இயற்கை சக்திகளால் தன் உணவைத்

தானே உருவாக்கிக்கொண்டதே தவிர உணவாக எதையும் ஏற்கவில்லை.

அந்த இயற்கையே இறைவனின் மகிமை. இறைவனின் மகிமை தன்னை வழிநடத்தும் என்கிற இந்த உண்மையை எப்பொழுது மனிதன் உணர்ந்து, தான் உயிர் வாழ்வதற்கு ஆதாரம் உணவல்ல, இறைத்தன்மையே என்று திருப்தியடைகிறானோ அப்பொழுது அவன் தன் எல்லா துயரங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णं कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिम् ।
तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति ॥३॥

யதா பச்ய: பச்யதே ருக்மவர்ணம்

கர்த்தாரமீசம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோனிம்

ததா வித்வான் புண்யபாபே விதூய

நிரஞ்சன: பரமம் ஸாம்யமுபைதி

--3.1.3

பதவுரை:

யதா - எப்பொழுது: பச்ய - பார்ப்பவன்: ருக்மவர்ணம் - பொன்னொளி: கர்த்தாரம் - இயக்குபவன்: ஈசம் - தலைவன்: புருஷம் - காப்பவன்: ப்ரஹ்மயோனிம் - படைத்தவன் அல்லது பிறப்பிற்கு காரணமானவன்: பச்யதே - பார்க்கிறானோ:ததா - அப்பொழுது: வித்வான் - அறிவாளி: புண்யபாபே - பாவ புண்ணியங்களிலிருந்து: விதூய - விடுபட்டு: நிரஞ்சன - அறியாமையிலிருந்து விலகி: பரமம் - மேலானது: ஸாம்யம் -அருகாமை: உபைதி - அடைகிறான்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எப்பொழுது பார்ப்பவன், (பிரம்மத்தை) பொன்னொளியாய், இயக்கு சக்தியாய், வழிகாட்டுபவனாய், காப்பவனாக, படைத்தவனாகக் காண்கிறானோ, அப்பொழுது அந்த அறிவாளி பாவ புண்ணியங்களிலிருந்து விடுபட்டு, அறியாமையிலிருந்து விலகி, மேலானதான பிரம்மத்தின் அருகாமையை அடைகிறான்.

प्राणो ह्येष यः सर्वभूतैर्विभाति विजानन्विद्वान्बवते नातिवादी ।
आत्मक्रीड आत्मरतिः क्रियावानेष ब्रह्मविदां वरिष्ठः ॥४॥

ப்ராணோ ஹ்யேஷ ய: ஸர்வபூதைர்விபாதி
விஜானன் வித்வான் பவதே நாதிவாதீ
ஆத்மக்ரீட ஆத்மரதி: க்ரியாவான்
ஏஷ பிரஹ்மவிதாம் வரிஷ்ட்டம்.

-- 3.1.4.

பதவுரை:

ப்ராணோ ஹ - ப்ராணனே: ஏஷ- இந்த: ய: - இந்த : ஸர்வபூதைர் -
எல்லாவற்றிலும்: விபாதி - நிறைந்திருக்கிறது அல்லது ஒளிக்கிறது:
விஜானன் - உணர்ந்து: வித்வான் - அறிவாளி: பவதே - ஆகிறான்: ந அதி
வாதி - அதிகம் பேசாதவனாக ஆகிறான்: ஆத்மக்ரீட -ஆத்மாவில்
களிக்கும்: ஆத்மரதி: - ஆத்மாவில் கலந்தவனாக: க்ரியாவான் -
செயல்புரிகிறான்: ஏஷ - அவன்: பிரஹ்மவிதாம் - பிரம்மஞானிகளுள்:
வரிஷ்ட்டம் - உயர்ந்தவன்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ப்ராணனே இந்த (பிரபஞ்சத்திலுள்ள) எல்லாவற்றிலும்
நிறைந்திருக்கிறது (என்பதை) உணர்ந்த அறிவாளி அதிகம்
பேசாதவனாக ஆகிறான், ஆத்மாவில் களிக்கும் (அவன்) ஆத்மாவில்
கலந்தவனாகவே செயல்புரிகிறான். (அப்படிப்பட்ட) அவன்
பிரம்மஞானிகளுள் உயர்ந்தவன்.

सत्येन लभ्यस्तपसा ह्येष आत्मा सम्यग्ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यम् ।
अन्तःशरीरे ज्योतिर्मयो हि शुभ्रो यं पश्यन्ति यतयः क्षीणदोषाः ॥५॥

ஸத்யேன லப்யஸ்தபஸா ஹ்யேஷ ஆத்மா
ஸம்யக் ஞானேன ப்ரஹ்மச்சர்யேன நித்யம்
அந்த:சரீரே ஜ்யோதிமயோ ஹி சுப்ரோ
யம் பச்யந்தி யதய: கூஷ Pணதோஷா:

--3.1.5

பதவுரை:

ஸத்யேன - ஸத்தியத்தால்: லப்ய - அடையப்படுகிறது: தபஸா -
தவத்தால்: ஏஷ- அந்த: ஆத்மா ஹ - ஆத்மாவாக இருக்கின்ற பிரம்மம்:
ஸம்யக் - சரியான: ஞானேன - அறிவாற்றலால்: பிரஹ்மச்சர்யேன -
பிரம்மத்தின் வழியில் நடப்பதால்: நித்யம் - எப்பொழுதும்: அந்த: -

உள்ளே: ஜ்யோதிமய உ ஹி: ஒளிமயமானதாகவும்: சரீரே - உடலுடன் அல்லது உருவமாக: சுப்ரோ - தூய்மையானதாகவும்: யம் - யார்: பச்யந்தி - பார்க்கிறார்களோ: யதய: -அவர்கள்: கூடி Pண தோஷா - குறைகளற்றவர்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

சத்தியத்தால், தவத்தால், பிரம்மத்தைப் பற்றிய சரியான அறிவால், பிரம்மத்தின் வழியில் நடப்பதால், எப்பொழுதும் உள்ளே ஒளிமயமான உருவமாகவும், தூய்மையானதாகவும் யாரெல்லாம் (பிரம்மத்தை)பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் குறைகளற்றவர்கள்.

பிரம்மத்தை உணர பல வழிகள் உண்டு.

- சத்தியத்தால்: சத்திய வழியில் நின்று பேருண்மையைத் தேடுதல்:
 - தவத்தால்: குவிக்கப்பட்ட எண்ணத்தால் நுட்பமான புலனறிவு பெறுதல்
 - சரியான அறிவால் : நான் யார் எனும் ஞான விசாரணையால் - மீமாம்ஸ வழி.
 - பிரம்மத்தின் வழியில் நடப்பதால் - பற்றற்ற கர்மத்தால்
 - உள்ளே ஒளியுருவாக காண்பதால் - பாவனையால்
- இந்த வழிகளில் எந்த வழியாக பிரம்மத்தை உணர்ந்தாலும் அவர்கள் குறைகளற்றவர்கள் ஆகிறார்கள் என்பது உட்கருத்து.

सत्यमेव जयते नानृतं सत्येन पन्था विततो देवयानः ।

येनाक्रमन्त्यृषयो ह्याप्तकामा यत्र तत्सत्यस्य परमं निधानम् ॥६॥

ஸத்யமேவ ஜயதே நான்ரிதம்

ஸத்யேன பந்தா விததோ தேவயான:

யேனாக்ரமந்தி ரிஷயோ ஹி ஆப்தகாமா

யத்ர தத்ஸத்யஸ்ய பரமம் நிதானம்.

-3.1.6

பதவுரை:

ஸத்யம் ஏவ - சத்தியமே: ஜயதே - வெல்லும்: ந அன்ரிதம் - சத்தியமல்லாதவை அல்ல: ஸத்யேன - சத்தியத்தினால்: பந்தா - பின்பற்றப்படுவது அல்லது பாதை: விதத உ - அறியவேண்டும்:

தேவயான - ஆன்மீகம்: யேன - எதனால்: ஆக்ரமந்தி - செல்கிறார்கள்:
ரிஷயோ - ரிஷிகள்: ஆப்தகாமா - மிகுந்த ஆசையால்: யத்ர - எதனால்:
தத் - அந்த: ஸத்யஸ்ய - சத்தியத்தின் : பரமம் - மேலான: நிதானம் -
இருப்பிடம்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

சத்தியமே வெல்லும். சத்தியமற்றது அல்ல. சத்தியத்தின் மேலான
இருப்பிடம் எங்கு (உள்ளதோ) அதன் மீது மிகுந்த ஆசையுடன் ரிஷிகள்
செல்கிறார்கள். ஆன்மீகத்தின் (ஆத்ம ஞானத்தின்) பாதை சத்தியமே
என்று உணரவேண்டும்.

बृहच्च तद्विव्यमचिन्त्यरूपं सूक्ष्माच्च तत्सूक्ष्मतरं विभाति ।
दूरात्सुदूरे तदिहान्तिके च पश्यत्स्वहैव निहितं गुहायाम् ॥७॥

ப்ருஹ்ச்ச தத் திவ்யம் அசிந்த்ய ரூபம்

ஸ_க்ஷ ம_மாச்ச தத் ஸ_க்ஷ மதரம் விபாதி

தூராத் ஸ_தூரே ததிஹந்திகே ச

பச்யத்ஸ_ இஹைவ நிஹிதம் குஹாயாம்.

--3.1.7

பதவுரை:

ப்ருஹ்ச்ச - சொல்வதைவிட: தத் - அது: திவ்யம் -
ஒளிபொருந்தியது: அசிந்த்ய - சிந்தனைக்கெட்டாத: ரூபம் - உருவம்:
ஸ_க்ஷ ம_மாச்ச - நுண்ணியவற்றை விட: ஸ_க்ஷ ம_மதரம் - நுட்பமாக:
விபாதி - ஒளிர்கிறது அல்லது நிறைந்திருக்கிறது. தூராத் -
தூரமானவற்றுள்: ஸ_தூரே - தூரமானது: தத் - அது: இஹ - இங்கே:
அந்திகே ச - அருகிலுள்ளதும் கூட: பச்யத்ஸ_ - பார்க்கப்போனால்: இஹ
- இங்கே: இவ - இப்பொழுதே: நிஹிதம் - உறைவது: குஹாயாம் -
இதயக்குகையில்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அது (பிரம்மம்) சொல்வதை விட ஒளிபொருந்தியது.
சிந்தனைக்கெட்டாத உருவம் கொண்டது. நுண்ணியவற்றைவிட
நுட்பமாக நிறைந்திருப்பது. தூரத்தில் உள்ளதற்கு மிகவும் தூரமானது.

இங்கே மிக அருகிலுள்ளதும் கூட. அது (பிரம்மம்) பார்க்கப்போனால் (நம்) இதயக்குகையில் இங்கே இப்பொழுதே உறைந்திருப்பது.

தூரத்தில் உள்ளதற்கு தூரமானது என்றெல்லாம் சொல்வதால் பிரம்மம் தனக்கென ஒரு குணமும் கொண்டதல்ல. நம் நினைப்பையே அது பிரதிபலிக்கிறது என்பது நுட்பமாக அறியவேண்டியது.

बृहच्च तद्विव्यमचिन्त्यरूपं सूक्ष्माच्च तत्सूक्ष्मतरं विभाति ।
दूरात्सुदूरे तदिहान्तिके च पश्यत्स्विहैव निहितं गुहायाम् ॥७॥

ந சகூ {ஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா

நான்யைர்தேவைஸ் தபஸா கர்மணா வா

ஞானப்ரஸாதேன விசுத்தஸத்வஸ்-

ததஸ்து தம் பச்யதே நிஷ்கலம் த்யாயமான:

--3.1.8

பதவுரை:

ந - இல்லை: சகூ {ஷா - கண்களால்: க்ருஹ்யதே - கிரகிக்கப்படுவது:
ந - இல்லை: வாசா அபி - வாக்காலும்: ந - இல்லை: அன்யை - மற்ற: த
ஏவ - அவைகளாலும்: தபஸா - தவத்தால்: கர்மணா - கர்மத்தால்: வா -
கூட: ஞானப்ரஸாதேன - அறிவின் தெளிவால்: விசுத்த - சுத்தத்திற்கும்
அசுத்தத்திற்கும் மேலான நிலை: ஸத்வஸ்த - ஸத்வ நிலையில்:
அஸ்து - இருக்கிறது: தம் - அந்த பிரம்மத்தை: பச்யதே -
காணப்படுகிறது: நிஷ்கலம் - பகுதிகளற்ற: த்யாயமான: -
தியானிக்கத்தக்கது.

கருத்துத் தொகுப்பு:

பிரம்மம், கண்களால் கிரகிக்கப்படுவதில்லை. வாக்கினாலும் இல்லை.
மற்ற புலன்களாலும் இல்லை. தவம் மற்றும் கர்மங்களால்
(அடையப்படுவது) இல்லை. சுத்தத்திற்கும் அசுத்தத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட
நிலையில், (முக்குணங்களில்) ஸத்வ நிலையில் (பிரம்மம்) இருக்கிறது.
அந்த பிரம்மத்தை பகுதிகளற்றதாக தியானித்து, தெளிந்த அறிவால்
உணரவேண்டும்.

ஞானமில்லாது, நுட்பமாக புரிந்து கொள்ளாது செய்யப்படும் எதுவும் பிரம்மஞானத்தை அளிக்காது என்பதை வலியுறுத்துகிறது இந்த மந்திரம்.

एषोऽणुरात्मा चेतसा वेदितन्यो यस्मिन्प्रणः पञ्चधा संविवेश ।
प्राणैश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां यस्मिन्विशुद्धे विभवत्येष आत्मा ॥९॥

ஏஷோ஽ணுராத்தமா சேதஸா வேதிதவ்யோ
யஸ்மின் ப்ராண: பஞ்சதா ஸம்விவேச
ப்ராணைச்சித்தம் ஸர்வமோதம் ப்ராஜானாம்
யஸ்மின் விசுத்தே விபவத்யேஷ ஆத்மா

--3.1.9

பதவுரை:

ஏஷோ - இந்த: அணு - நுண்ணிய: ஆத்மா - ஆத்மா: சேதஸா - மனத்தால்: வேதிதவ்யோ - உணரத்தக்கது: யஸ்மின் - எங்கே: ப்ராண: - காற்று, வாயு: பஞ்சதா -ஐந்தாக: ஸம்விவேச - புகுந்துள்ளதோ: ப்ராணை - ப்ராணன் போல்: சித்தம் - அறிவு: ஸர்வம் - எல்லாம்: ஓதம் - நிலைபெறுதல்: ப்ராஜானாம் - உயிர்களில்: யஸ்மின்-எங்கே: விசுத்தே - விசுத்தி சக்கரத்தில்: விபவதி - நிறைந்திருக்கிறது: ஏஷ -இந்த: ஆத்மா - ஆத்மா.

கருத்துத் தொகுப்பு:

நுண்ணியதான இந்த ஆதமாவை மனத்தால் அறியவேண்டும் (என்றால்), உயிர்களிடத்தில் எங்கே வாயு ஐந்தாக புகுந்துள்ளதோ, ப்ராணன் போல் அறிவு எல்லாம் எங்கே நிறைபெற்றுள்ளதோ (அந்த) விசுத்தி சக்கரத்தில் இந்த ஆத்மா நிறைந்திருக்கிறது.

மனத்தால் அறிய முடியாத ஆதமாவை ஓரளவு உணர்த்த முயல்கிறார் அதர்வர். நம் உடலில் உள்ள வாயுக்கள் ஐந்து. அவை: ப்ராணன், அபானன், விபானன், உதாணன், ஸமானன் என்பவை. இதைத் தவிர உபவாயுக்கள் ஐந்து உண்டு. இந்த வாயுக்கள் நம் உடலில் எங்கும் நிறைந்திருப்பவை.

விசுத்தி சக்கரம் என்ற சக்திமையம் சூட்சுமமாக (புலனறிவுக்கெட்டாமல்) நம் தொண்டைக்குழிப் பகுதியில் உள்ளது

என்று யோக ஸாஸ்திரம் தெரிவிக்கிறது. இதனை 'பிரபஞ்ச சக்தியை தன்னுள் ஈர்த்து வைத்துக்கொள்ளும் சக்தி சாகரம்' என்று யோக ஸாஸ்திரம் தெரிவிக்கிறது. இவ்வாறே அதர்வரும் இங்கே ஆத்மாவின் இருப்பிடம் இது என்று உணர்த்துகிறார்.

यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धसत्वः कामयते यांश्च कामान् ।
तं तं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेद् भूतिकामः ॥१०॥

யம் யம் லோகம் மனஸா ஸம்விபாதி

விசுத்தஸத்வ: காமயதே யாம்ச்ச காமான்

தம் தம் லோகம் ஜயதே தாம்ச்ச காமான்ஸ்

தஸ்மாத் ஆத்மஞ்யம் ஹயர்ச்சயேத் பூதிகாம: --3.1.10

பதவுரை:

யம் யம் - எந்தெந்த: லோகம் - உலகம்: மனஸா - மனத்தால்: ஸம்விபாதி - நினைக்கிறார்களோ: விசுத்த - விசுத்தி மையத்தில்: ஸத்வ: - சாந்தமான: காமயதே - விரும்பப்பட்டதோ: யாம்ச்ச - எந்த: காமான் - விருப்பம்: தம் தம் - அந்தந்த: லோகம் - உலகம்: ஜயதே - கிடைக்கும்: தாம் - விரும்பிய: காமான் ச - விருப்பங்களும்: தஸ்மாத் - அதனால்: ஆத்மஞ்யம் - ஆத்மாவின் செயல்பாட்டை: ஹ அர்ச்சயேத் - போற்றவேண்டும்: பூதி காம: - உலகியல் விருப்பங்களை உடையவன்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

விசுத்தி என்ற சக்திமையத்தில் (ஆத்மாவின் இருப்பிடத்தில்). சாந்தமான மனத்தால் எந்தெந்த உலகங்கள்; நினைக்கப்படுகிறதோ, எந்த பொருள் விரும்பப்படுகிறதோ அந்தந்த பொருட்களும், உலகங்களும் அடையப்படுகின்றன. எனவே ஆத்மாவின் செயலாற்றலை உலகியல் விருப்பங்களை உடையவனும், (அறிந்து) போற்றவேண்டும்.

நாம் முன்பே சொன்னது போல் இந்த உபநிஷதம் அதர்வ வேதத்தில் இருப்பது. அதர்வ வேதம் பிரம்மத்தை, இறைத்தன்மையைப் பற்றி மட்டும் பேசாமல், மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் பற்றி பேசுவது. அதர்வ ரிஷி இந்த

சூக்தத்தில் எல்லோரும் ஆத்மாவை அறியவேண்டும் என்று கூறுகிறார். இறை நாட்டம் உள்ளவனுக்கு இது சரி. மற்றவர்களுக்கு எதற்கு என்ற கேள்விக்கு விடையளிக்கிறார்.

தொகுப்புரை

பிரம்ம ஞானத்திற்கான எல்லா பாதைகளையும் விளக்கியவர், இப்பொழுது முதலிரண்டு சூக்தங்களில் சரணாகதி பற்றிப் பேசுகிறார். ஆத்ம ஞானத்திற்கு மேலானதான ஆத்ம அனுபூதி பற்றி பேசுகின்றன மூன்றாவது நான்காவது சூக்தங்கள். பின்னர் இதில் எந்த பாதையில் போனாலும் சத்தியமில்லாதவன் வெல்வதில்லை என்று உரக்கப் பேசுகின்றன அடுத்த இரண்டு சூக்தங்கள்.

பல்வாறாக அந்த பிரம்மத்தின் இருப்பை வெளிப்படுத்தும் மூன்று சூக்தங்கள் தொடர்கின்றன. இங்கு விசுத்தி மையம் பேசப்படுகிறது. இந்த பாகத்தின் கடைசி சூக்தத்தில் உலகியல் ஆசைகள் கொண்டவனுக்கும் பிரம்ம ஞானம் பலனளிக்கக்கூடியது என்று கூறி, பிரம்ம ஞானத்தை அடையத் தூண்டுகிறார் அதர்வர்.

இதி முண்டகோபநிஷதி த்ருதிய முண்டகே ப்ரதம கண்ட:

இவ்வாறு முண்டக உபநிஷத்தின் மூன்றாம் முண்டகம் முதல் அத்தியாயம்.

முன்றாம் முண்டகம் இரண்டாம் பாகம்

स वेदैत्परमं ब्रह्म धाम यत्र विश्वं निहितं भाति शुभ्रम् ।
उपासते पुरुषं ये ह्याकामास्ते शुक्रमेतदतिवर्तन्ति धीराः ॥१॥

ஸ வேதைதத் பரமம் ப்ரஹ்மதாம்

யத்ர விச்வம் நிஹிதம் பாதி சுப்ரம்

உபாஸதே புருஷம் யே ஹ்யகாமா-

ஸ்தே சுக்ரமேதத் அதிவர்த்தந்தி தீரா:

--3.2.1

பதவுரை:

ஸ - அவன்: வேத - அறிகிறான்: ஏதத்- இந்த: பரமம் - மேலான:
ப்ரஹ்மதாம் - பிரம்மத்தின் இருப்பிடம்: யத்ர - எங்கே: விச்வம் - உலகம்:
நிஹிதம் - உறைகின்றதோ: பாதி - ஒளி: சுப்ரம் - தூய்மையான:
உபாஸதே - எண்ணுகிறானோ அல்லது வழிபடுகிறானோ: புருஷம் -
இறைத்தன்மை: யே - யார்: அகாமா - ஆசைகளற்ற: தே - அவன்: சுக்ரம்
- பிறப்புக்கான விதையை: ஏதத் -இந்த: அதிவர்த்தந்தி - கடக்கிறார்கள்:
தீரா - விழிப்புணர்வு பெற்ற.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எங்கே பிரபஞ்சம் நிலைபெறுகிறதோ இந்த மேலான,
தூய்மையாக ஒளிரும் பிரம்மத்தின் இருப்பிடத்தை அவன் அறிகிறான்.

யார் ஆசைகளற்று இறைத்தன்மையை (அங்கு) நினைக்கிறானோ (அல்லது வழிபடுகிறானோ) விழிப்புணர்வு பெற்ற அவன், பிறப்புக்கான விதையை கடக்கிறான்.

ஆத்மா அல்லது பிரம்மத்தை உணர்ந்தவன் கர்ம வினைகள் அழிகின்றன என்ற செய்தி இங்கே வலியுறுத்தப்படுகிறது.

कामान्यः कामयते मन्यमानः स कामभिर्जायते तत्र तत्र ।

पर्याप्तकामस्य कृतात्मनस्तु इहैव सर्वे प्रविलीयन्ति कामाः ॥२॥

காமான்ய: காமயதே மன்யமான:

ஸ காமபிர்ஜாயதே தத்ர தத்ர

பர்யாப்த காமஸ்ய க்ருதாத்மனஸ்து

இஹைவ ஸர்வே ப்ரவிலீயந்தி காமா: --3.2.2

பதவுரை:

காம அன்ய: - ஆசைப்படக்கூடாததை: காமயதே - ஆசைப்படுகிறானோ: மன்யமான: -நினைக்கிறானோ: ஸ - அவன்: காம அபி - ஆசைகளால் மேலும்: ஜாயதே - பிறப்பெடுக்கிறான்: தத்ர தத்ர - இங்கும் அங்கும்: பர்யாப்த - மிக மேலான: காமஸ்ய - ஆசையால்: க்ருதாதமன் - செயல்படும் ஆத்மா: அஸ்து - இருப்பை: இஹ இவ - இங்கேயே இப்பொழுதே: ஸர்வே - சகலமும்: ப்ரவிலீயந்தி - ஒடுங்குகின்றன: காமா: - ஆசைப்பட்டவன்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ஆசைப்படக்கூடாததில் மனதை செலுத்தி ஆசைப்படுபவன் (அந்த) ஆசைகள் காரணமாக மேலும் அங்கும் இங்கும் பிறப்பெடுக்கிறான். மிக மேலான, செயல்படும் ஆத்மாவின் இருப்பை (அறியும்) ஆசையால். அந்த ஆசைப்பட்டவன், இங்கேயே இப்பொழுதே, சகலமும் ஒடுங்கக்காண்கிறான்.

नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहूना श्रुतेन ।

यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वाम् ॥३॥

நாயமாத்மா ப்ரவசனேன லப்யோ

ந மேதயா ந பஹுனா ச்ருதேன

யமேவைஷ வ்ருணுதே தேன லப்ய-

ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தனும் ஸ்வாம். --3.2.3.

பதவுரை:

ந - இல்லை: அயம் - அந்த: ஆத்மா - ஆத்மா: ப்ரவசனேன - சொற்பொழிவுகளால்: லப்ய - அடையப்படுவது: ந - இல்லை: மேதயா - புலமையால்: பஹ்(னா ஸ்ருதேன - பலவற்றைக் கேட்பதால்: யம் ஏவ ஏஷ - யார் அதற்காகவே: வ்ருணுதே - திறந்திருக்கிறானோ: தேன - அவனால்: லப்ய - அடையப்படுகிறது: தஸ்ய ஏஷ - அவனுக்கு இந்த: ஆத்மா - ஆத்மா: விவ்ருணுதே - வெளிப்படுத்துகிறது: தனும் - தன்னுடைய இயல்பை: ஸ்வாம் -தானாகவே.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அந்த ஆத்மா சொற்பொழிவுகளால், புலமையால், பலவற்றைக் கேட்பதால் அடையப்படுவதில்லை. யார் (அந்த) ஆத்மஞானத்திற்காக முழுமையாக திறந்தபடி இருக்கிறானோ. அவனே அடைகிறான். அவனுக்கு அந்த ஆத்மா தானே தன் இயல்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

முழுமையாக திறந்து இருத்தல் என்பது முக்கியமானது. ஏதோ பொழுது போக்காகவோ, அல்லது துக்கம் தாங்காமல், வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ள முடியாமல் வெறுத்தோ இருப்பவனுக்கு ஆத்ம ஞானம் கிடைப்பதில்லை. பிறர் கருத்தால் தன் மூளையை நிரப்பிக்கொண்டு தான் எதை பிரம்மம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அதை எதிர்பார்க்காமல், உள்ளது உள்ளபடி உணரும் திறந்திருத்தல் முக்கியமானது. தன் மனம், செயல், உயிர் சக்தி என்று எல்லாவற்றிலும் அந்த ஆத்ம தரிசனத்திற்காகவே காத்திருப்பதே முழுமை.

नायमात्मा बलहीनेन लभ्यो न च प्रमादात्तपसो वाप्यलिङ्गात् ।
एतैरुपायैर्यतते यस्तु विद्वांस्तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधाम ॥४॥

நாயமாத்மா பலஹீனேன லப்யோ

ந ச ப்ரமாதாத் தபஸோ வாஸ்யலிங்காத்

ஏதைருபாயையர்யததே யஸ்து வித்வாம்-

ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விசதே ப்ரஹ்மதாம

--3.2.4.

பதவுரை:

ந - இல்லை: அயம் - அந்த: ஆத்மா - ஆத்மா: பலஹீனேன - பலம்
இல்லாதவனால்: ல்ப்யோ - அடையப்படுதல்: ந ச - இல்லை கூட:
ப்ரமாதாத் - விலகலால்: தபஸோ வா - தவத்தால் கூட: அபி - மேலும்:
அலிங்காத் - சின்னங்களில்லாமல்: ஏதை - இந்த: உபாயை -
உபாயத்தால்: யததே - முயற்சிக்கிறானோ - அஸ்து - இருப்பவன்:
வித்வாம் - அறிவாளி: தஸ்ய ஏஷ - அவன்: ஆத்மா - ஆத்மா: விசதே -
அடைகிறான்: ப்ரஹ்மதாம- பிரம்மத்தின் இருப்பிடம்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அந்த ஆத்மா பலவீனர்களால் அடையப்படுவதில்லை. விலகி
ஓடுவதாலும், தவத்தாலும் கூட (அடையப்படுவது)இல்லை. மேலும்
சின்னங்கள் இல்லாமையாலும் இல்லை. இந்த (சென்ற சூக்தத்தில்
சொன்ன மன ஏக்கம்) வழியில் முயற்சிக்கின்ற அறிவாளி அழிவற்ற
இடமான (பிரம்மத்தின் இருப்பிடம்) ஆத்மாவை அடைகிறான்.

பலவீனன் என்று சொல்வதால் உடல் பலத்தை அல்ல, சிரத்தை
பலத்தையே அதர்வர்

குறிப்பிடுவதாக சான்றோர்கள் சொல்கிறார்கள். "நொய்யார் தமக்கும்
உள" என்கிறார் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி.

'சின்னங்கள் இல்லாமல்' என்பதால் "நான் பிரம்மத்தை நாடுகிறவன்.
எந்த தெய்வத்தின் வழிபாடும் சின்னங்களும் எனக்கு வேண்டாம்"
என்று அரைகுறை அறிவோடு பேசித்திரிவோரைக் குறிப்பதாகவே
தெரிகிறது. பிற உரைகளில் உள்ளது போல் இந்த சொற்களை
தவத்தோடு சேர்த்து 'சின்னங்களற்ற தவம்' என்று கொள்வதற்கு
வழியில்லை. இந்து மதம், தவத்திற்கு எந்த ஒரு தனித்த
திருச்சின்னத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. மேலும் ஆத்மஞானம் நிச்சயம்
புறச்சின்னங்களில் இல்லை.

ஆனால், இந்த வார்த்தைகளை அடுத்த வரிகளோடு இணைத்து
பொருள் கொள்ள முடியும். மன ஏக்கம் கொள்பவன் அதை
வெளிப்படுத்துவது போல் எந்த சின்னமும் இல்லாமல் இருப்பது
அவனது பாதைக்கு நல்லது. சின்னங்கள் அவனை சிதறடிக்கக்கூடும்.

“மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டாம் உலகம்

பழித்த தொழித்து விடின்” என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“ஏனிந்த காவியுடை, தனித்திருப்பதில் கர்வம்” என்று பாடுகிறார் கபீர்.

संप्राप्यैनमृषयो ज्ञानतृप्ताः कृतात्मानो वीतरागाः प्रशान्ताः ।

ते सर्वगं सर्तः प्राप्य धीरा युक्तात्मानः सर्वमेवाविशन्ति ॥५॥

ஸம்ப்ராப்யைனம் ரிஷயோ ஞானத்ருப்தா:

க்ருதாத்மானோ வீதராகா: ப்ரசாந்தா:

தே ஸர்வகம் ஸர்வத: ப்ராப்ய தீரா

யுக்தாத்மான: ஸர்வமேவாவிசந்தி

--3.2.5

பதவுரை:

ரிஷய: - ரிஷிகள்: ஏனம் -இந்த (ஆத்மஞானத்தினை): ஸம்ப்ராப்ய -
அடைந்து: ஞானத்ருப்தா - ஞானத்தில் த்ருப்தியடைந்தவர்களாக:
க்ருதாத்மானோ -செயல்படும் ஆத்மாவாக: வீதராகா: - விருப்பு
வெறுப்புக்களை உதறி: ப்ரசாந்தா: மேலான அமைதியில்: தே - அவர்கள்:
ஸர்வகம் - எங்கும் நிறைந்த: ஸர்வத: -எல்லாமானது: ப்ராப்ய -
அடைந்த: தீரா - விழிப்புற்றவர்கள்: யுக்தாத்மான: - தியானத்தில்
நிலைபெற்றவர்கள்: ஸர்வம் ஏவ -எல்லாமான: அவிசந்தி -
புகுகிறார்கள்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

ரிஷிகள் இந்த (ஆத்ம ஞானத்தினை) அடைந்து (அந்த) ஞானத்தில்
திருப்தி அடைந்தவர்களாக, (மனித உருவில் இருந்தாலும்) செயல்படும்
ஆத்மாவாக, விருப்பு வெறுப்புக்களை உதறி, மேலான அமைதியில்
இருப்பவர்கள். அவர்கள் எங்கும் நிறைந்த, எல்லாமானதை
அடைந்துவிட்ட விழிப்புற்றவர்கள். தியானத்தில் நிலைபெற்று
எல்லாமான (பிரம்மத்தில்) புகுகிறார்கள்.

இந்த ஞானத்ருப்தியாலேயே இந்து மதம் ஞானிகளை 'ஸ்வாமி'
(தன்னை வென்றவன், எஜமான்) அல்லது பகவான் (விரிவடைந்தவன்,
ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவன்) என்று குறிப்பிடுகிறது.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ।
ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे ॥६॥

வேதாந்த விஞ்ஞான ஸுநிச்சிதார்த்தா:

ஸன்யாஸ யோகாத் யதய: சுத்தஸத்வா:

தேப்ரஹ்மலோகேஷு பராந்தகாலே

பராம்ருதா: பரமுச்யந்தி ஸர்வே

--3.2.6

பதவுரை:

வேதாந்த - வேதாந்தத்தின்: விஞ்ஞான - நுட்பமான
உண்மைகளை: ஸுநிச்சிதார்த்தா - நன்றாக உணர்ந்தவர்கள்: ஸத்
ந்யாஸ - பேருண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு: யோகாத் - ஒன்றுபட்டதால்:
யதய: - அந்த நொடியிலேயே: சுத்த ஸத்வ: - மனத்தூய்மையும்
ஸமத்தன்மையும் அடைந்தவர்கள்: தே - அவர்கள்: பிரஹ்மலோகேஷு -
பிரம்ம லோகத்தை விட: பரா - மேலானது: அந்தகாலே - இறுதி
நேரத்தில்: பராம்ருதா: - ஆதி அழிவற்ற: பரிமுச்யந்தி - முற்றிலும்
விடுபட்டு: ஸர்வே - எல்லாவற்றிலிருந்தும்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

வேதாந்தத்தின் நுட்பமான பொருளை உணர்ந்தவர்கள்,
பேருண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு பேருண்மையோடு (பிரம்மத்தோடு)
ஒன்றுபட்டதால், அக்கணமே மனத்தூய்மையும் ஸமத்தன்மையும்
அடைகிறார்கள். அவர்கள், பிரம்மலோகத்தை விட மேலானதை,
ஆதியும் அழிவற்றதுமான (பிரம்மத்தை) இறுதி காலத்தில்
எல்லாவற்றிலிருந்தும் முற்றிலும் விடுபட்டு (அடைகிறார்கள்)

ஞானமடைதல் என்பது மின்னல் மின்னுவது போல். அது ஒரு
பாதையோ, ஒவ்வொரு நிலையாக செல்ல முடிந்ததோ அல்ல.
நொடிக்கும் குறைவான நேர நிகழ்வு அது.

ஸன்யாசம் என்றால் ஸத் ந்யாஸம் - அதாவது பேருண்மையை
ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இது துறவைக் குறிப்பது அல்ல. உண்மையை
ஏற்றதால் பொய்யை துறந்தாகவேண்டும் என்பது சரிதான், ஆனால்
பொய்யை - இல்லாததை துறப்பது எப்படி? ஸன்யாசம் என்றால்

உண்மையில் - சத்தியத்தில் இருப்பவன் என்றே பொருள், துறவி என்பதல்ல.

गताः कलाः पञ्चदश प्रतिष्ठा देवाश्च सर्वे प्रतिदेवतासु ।
कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा परेऽव्यये सर्व एकीभवन्ति ॥७॥

கதா: கலா: பஞ்சதச ப்ரதிஷ்ட்டா:

தேவாச்ச ஸர்வே பிரதிதேவதாஸு{

கர்மாணி விஞ்ஞான மயச்ச ஆத்மா

பரேவ்யயே ஸர்வே ஏகி பவந்தி.

--3.1.7

பதவுரை:

கதா: - அடைகின்றன: கலா: - கலைகள்: பஞ்சதச - பதினைந்து: ப்ரதிஷ்ட்டா - இருப்பிடத்தை: தேவாச்ச -தேவர்களும்: ஸர்வே - எல்லா: பிரதிதேவதாஸு{: கர்மாணி - வினைப்பயன்கள்: விஞ்ஞான மய - ஞானமயமாகி: ஆத்மா - ஆத்மா: பரே-மேலான: அவ்யயே - அழிவற்ற: ஸர்வே - ஸகலமும்: ஏகி - ஒன்றி: பவந்தி - கலக்கிறது.

கருத்துத் தொகுப்பு:

பதினைந்து கலைகளும் தம் இருப்பிடத்தை அடைகின்றன. (உடலில் உறைந்திருந்த) எல்லா தேவர்களும் (அவரவர்) பிரதிதேவதைகளிடம் (செல்கின்றனர்). வினைப்பயன்கள் ஞானத்தில் (கலக்கிறது). ஆத்மா, மேலான அழிவற்ற (பிரம்மத்தில்) ஸகலமும் ஒன்றிக் கலக்கின்றன.

அறியாமையே நம் வினைப்பதிவுகளுக்குக் காரணம் என்பது இந்து மதக் கொள்கை. ஞானம் வந்தவுடன் அறியாமை அழிகிறது. இதனையே 'வினைப்பயன்கள் ஞானத்தில் கலக்கின்றன' என்று அதர்வர் கூறுகிறார்.

அழிவற்றதான அந்த மூலத்திலிருந்து (பிரம்மத்திலிருந்து) தோன்றியவை எழுத்துக்கள், எழுத்துக்கும் பிரம்மத்திற்கும் 'அக்ஷரம்' என்று பெயர் உண்டு. வேதத்தில் அந்த எழுத்துக்களை உடலின் பகுதிகளில் பாவனையாக ஏற்றிக்கொள்வதை 'மாத்ருகா அக்ஷர ந்யாசம்' என்று குறிப்பிடுவார்கள். பல சித்தர்கள் இதனை "ஆதாரம் ஆறினையும் ஐம்பத்தோர் அக்கரமும்' என்று பாடியுள்ளார்கள். அவ்வாறு

உடலில் உறைந்திருந்த 'தேவர்கள்' உடல் அழியப்போவதால் அதிலிருந்து வெளியேறி, தங்கள் மூல உருவத்தை அடைந்தார்கள் (அதாவது எழுத்துக்களின் மூல உருவமான அதிர்வாக ஆனார்கள்)

यथा नद्यः स्यन्दमानाः समुद्रेऽस्तं गच्छन्ति नामरूपे विहाय ।

तथा विद्वान्नामरूपाद्विमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥८॥

யதா நத்ய: ஸ்யந்தமானா: ஸமுத்ரே-

sஸ்தம் கச்சந்தி நாமரூபே விஹாய

ததா வித்வான் நாமரூபாத் விமுக்த

பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்

--3.1.8

பதவுரை:

யதா - எவ்வாறு: நத்ய: - நதிகள்: ஸ்யந்தமானா: - பெருகி ஓடும்: ஸமுத்ரே - கடலில்: கச்சந்தி அஸ்தம் - கலந்து இருக்கின்றனவோ: நாமரூபே - பெயர் உருவம்: விஹாய - மறைந்து: ததா - அவ்வாறு: வித்வான் - அறிவாளி (பிரம்மத்தை உணர்ந்தவன்) நாமரூபாத் - பெயர் உருவத்திலிருந்து: விமுக்த - விடுபட்டு: பராத்பரம் - மேலானதான்: புருஷம் - பிரம்மம்: உபைதி - அடைகிறான்: திவ்யம் - ஒளியுருவாக.

கருத்துத் தொகுப்பு:

எவ்வாறு பெருகி ஓடும் நதிகள், தங்கள் பெயர் உருவம் இழந்து கடலில் கலக்கின்றவோ அவ்வாறு பிரம்மத்தை உணர்ந்தவன் (தன்) பெயர் உருவத்திலிருந்து விடுபட்டு மேலானதான பிரம்மத்தில் ஒளியுருவாக அடைகிறான்.

இந்த உவமைதான் என்ன அழகு. நதிகள் கலப்பது மட்டுமல்ல. எவ்வாறு கடல் நீர் ஆவியாகி, மழையாகப் பொழிந்து நதியாக மாறியதோ அவ்வாறே அழிவற்ற அந்த பிரம்மமே, பிரம்மஞானியாக வாழ்ந்தது என்பது நுட்பம்.

स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति नास्याब्रह्मवित्कुले भवति ।

तरति शोकं तरति पाप्मानं गुहाग्रन्धिभ्यो विमुक्तोऽमृतो भवति ॥९॥

ஸ யோ ஹ வை தத்பரமம் பிரஹ்மவேத

பிரஹ்மைவ பவதி நாஸ்ய அப்ரஹ்மவித் குலே பவதி

தரதி சோகம் தரதி பாப்மானம்

குஹாக்ரந்திப்யோ விமுக்ஞோஸம்ருதோ பவதி

--3.1.9

பதவுரை:

ஸ - அவன்: யோ - யார்: தத் - அந்த: பரமம் - மேலான: பிரஹ்மவேத - பிரம்மத்தை உணர்ந்தவன்: பிரஹ்ம ஏவ - பிரம்மமாகவே: பவதி - ஆகிறான். அஸ்ய - அவனது: குலே - குலத்தில்: அப்ரஹ்மவித் - பிரம்மஞானமில்லாதவன்: ந பவதி - தோன்றுவதில்லை: தரதி - கடக்கிறான்: சோகம் - சோகம்: பாப்மானம் - பாவ புண்ணியங்கள்: குஹாக்ரந்திப்யோ - மனக்கோணல்களிலிருந்து: விமுக்த - விடுபட்டு: அம்ருதோ - அழிவற்றவன்: பவதி - ஆகிறான். ஹ வை என்ற சொற்கள், இது மெய்யாகவே முன்னர் நடந்தது - கற்பனையல்ல என்பதைக் குறிக்கும்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

யார் அந்த மேலான பிரம்மத்தை உணர்கிறானோ, அவன் பிரம்மமாகவே ஆகிறான். அவன் குலத்தில் பிரம்மஞானம் இல்லாதவன் பிறப்பதில்லை. சோகத்தை கடந்து, பாவ, புண்ணியங்களைக் கடந்து, (இவ்வாறான) மனக்கோணல்களிலிருந்து விடுபட்டு அழிவற்றவன் ஆகிறான்.

பிரம்மஞானியின் குலத்தில் பிரம்மஞானம் இல்லாதவன் பிறக்கமாட்டான் என்பதை இன்றைய விஞ்ஞானம் நிச்சயம் ஏற்கும். இது நம் ஞானிகளுக்கு அன்றே தெரிந்திருந்த மரபியல் நுட்பம். பிரம்மஞானம் என்பது வெளி வேஷமல்ல. அவனது மரபணுக்கள் மாறுபாடு அடைகின்றன. மாறுபட்ட அந்த மரபணுக்கள் ஒரு பிரம்மஞானியைத் தவிர வேறு யாரை உருவாக்கும். மரபியல் ரீதியாகப் பார்த்தால் அவனது இருபத்தோரு தலைமுறையினர் அந்த துடிப்பை உணர்வார்கள்.

மரபியல் தாக்கம் 21 தலைமுறைகளுக்கு இருக்கும் என்பது இன்றைய அறிவியல் உண்மையல்லவா? இதை திரித்து, குலம் என்பதை சிஷ்யப் பரம்பரை என்று கூறுவதை எப்படி ஏற்பது? ஞானியின் எல்லா

சீடர்களும் ஞானியாவது நிச்சயமில்லையே. மேலும் ஞானமடைதல் என்பது கைப்பிடித்து சுற்றிப்பார்க்கும் நந்தவனம் அல்ல. பூ மலர்வது போல் இயல்பானது.

ஒரு செடி வளர்வதற்கு, தேவையான சூழ்நிலையை நீங்கள் உருவாக்கமுடியும். ஆனால் ஒரு மலரை மலர வைக்க முடியாது. அது போலவே, ஞானி, தன் சீடர்கள் ஞானமடைவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர முடியுமே தவிர ஞானியாக்க முடியாது.

क्रियावन्तः श्रोत्रिया ब्रह्मनिष्ठाः स्वयं जुह्वत एकर्षिं श्रद्धयन्तः ।
तेषामेवैतां ब्रह्मविद्यां वदेत शिरोब्रतं विधिवच्चैस्तु चीर्णम् ॥१०॥

ததேதத் ரிசாப்யுக்தம்

க்ரியாவந்த: ச்ரோத்ரியா பிரஹ்மநிஷ்ட்டா:

ஸ்வயம் ஜஹ்வத ஏகர்ஷிம் ச்ரத்தயந்த:

தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் வதேத

சிரோவ்ரதம் விதிவத்யைஸ்து சீர்ணம்.

--3.2.10

பதவுரை:

ததேதத் - இது: ரிசா - வேதத்தில்: அப்யுக்தம் -

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:

க்ரியாவந்த - செயல்வீரன்: ச்ரோத்ரியா - கேள்வி ஞானமுள்ளவன்:
பிரஹ்மநிஷ்ட்டா - பிரம்மத்தில் நிலைபெற்றவன்: ஸ்வயம் ஜஹ்வத -
தன்னையே (ஞானத்திற்காக) பனயம் வைப்பவன்: ஏகர்ஷிம் - நெருப்பு
போல: ச்ரத்தயந்த - சிரத்தையுடையவன்: தேஷாம் -இவர்களுக்கு:
ஏவைதாம் -மட்டுமே: ப்ரஹ்ம வித்யாம் - பிரம்ம வித்தையை: வதேத -
சொல்லவேண்டும்: சிரோவ்ரதம் - சிரோவ்ரதத்தை: விதிவத் - விதிப்படி:
சீர்ணம் அஸ்து - கடைபிடிக்கவேண்டும்.

கருத்துத் தொகுப்பு:

சிரோ வ்ரதம் என்பது அதர்வண வேதத்தில் வரும் ஒரு சாதனை வழிமுறை.

செயல் வீரன், கேள்வி ஞானம் உடையவன், பிரம்மத்தில் நிலைபெற்றவன், தன்னையே பலிகொடுக்கத் தயாராக இருப்பவன், நெருப்பைப் போல் சிரத்தையுள்ளவன் ஆகிய இவர்களுக்கு மட்டுமே பிரம்ம வித்தையை சொல்லவேண்டும், சிரோ விரதத்தை முறைப்படி கடைபிடிக்க வேண்டும். இது வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக, நாட்டமில்லாதவனுக்கு உயர்ந்த உண்மைகளை சொல்வதால் எந்த பயனும் இருக்கப் போவதில்லை.

तदेतत्सत्यमृषिरङ्गिराः पुरोवाच नैतदचीर्णब्रतोऽधीते ।
नमः परमऋषिभ्यो नमः परमऋषिभ्यः ॥११॥

ததேதத் ஸத்யம் ரிஷிரங்கிரா: புரோவாச
நைததசீர்ணவ்ரதோ஽தீதே
நம: பரமரிஷிப்யோ நம: பரமரிஷிப்ய: --3.2.11

தத் ஏதத் - அது: ஸத்யம் - உண்மை: ரிஷி - ரிஷியான: அங்கிரா - அங்கிரஸ்: புரா - முன்பு: உவாச - சொன்னார்: ஏதத் - இதனை: அசீர்ணவ்ரதோ - வைராக்கியத்தை கடைபிடிக்காதவன்: ந அதீதே - படிக்கக்கூடாது: நம: - நமஸ்காரம் : பரம ரிஷிப்யோ - பழைய ரிஷிகளுக்கு: நம: நமஸ்காரம்: பரம ரிஷிப்ய: - பண்டைய ரிஷிகளுக்கு.

கருத்துத் தொகுப்பு:

அது (முந்தைய சூக்தத்தில் சொன்னது) உண்மை. முன்பு அங்கிரஸ் ரிஷி சொன்னார். வைராக்கியம் (உறுதித் தன்மை) இல்லாதவன் இதைப் படிக்கக்கூடாது. முன்னோர்களான ரிஷிகளுக்கு வணக்கம்.

ஓம் பத்ரம் கர்ணேபி ஸ்ருணயாம் தேவா: பத்ரம் பச்யேமாக்ஷ
பிர் யஜத்ரா ஸ்திராரங்கைஸ் துஷ்ட்டுவாக்ம்ஸஸ்தனுபி: வ்யசேம
தேவஹிதம் யதாயு

ஸ்வஸ்தி ந: இந்த்ரோ வருத்த ச்ரவா: ஸ்வஸ்தி ந பூஷா
விச்வ வேதா ஸ்வஸ்தி நஸ்தார்க்ஷ யோ அரிஷ்ட்டநேமி: ஸ்வஸ்தி
நோ பிருகஸ்பதிர் ததாது

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

இந்த நூலாசிரியரின் மற்ற நூல்கள்
தமிழில்

கேன உபநிஷதம்

மாண்டூக்ய உபநிடதம்

தைத்திரீய உபநிடதம்

ஈசா உபநிடதம்

விஞ்ஞான பைரவம்

English commentary by this author

Kena Upanishad

Taithriya Upanishad

Mandukya Upanishad

Isa Upanishad

Mundaka Upanishad

Other works:

Any time meditation

Finger tip wonders

and many more. Please

visit website for more details.